

שמואל ב

1:1 ויהי אחריו מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב
דוד בצקלג ימים שנים: 2 ויהי א ביום השלישי והנה איש בא מן-
המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על-ראשו ויהי בבואו
אל-דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4 ויאמר אליו דוד מה-הנה
הדבר הגד-נא לי ויאמר אשר-נס העם מן-המלחמה וגם-הרבה
נפל מן-העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל-
הנער המגיד לו איך ידעת כי-מת שאול ויהונתן בנו: 6 ויאמר
הנער ו המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבוע והנה שאול נשען
על-חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: 7 ויפן אחריו
ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מי-אתה ויאמר [ואמר] אליו
עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמד-נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ
כי-כל-עוד נפשי בי: 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא
יחיה אחריו נפלו ואקח הנזר ו אשר על-ראשו ואצעדה אשר על-
זרעו ואביאם אל-אדני הנה: 11 ויחזק דוד בבגדו [בבגדיו] ויקרעם וגם
כל-האנשים אשר אתו: 12 ויספדו ויבכו ויצמו עד-הערב על-
שאול ועל-יהונתן בנו ועל-עם יהוה ועל-בית ישראל כי נפלו
בחרב: 13 ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו אי מזה אתה
ויאמר בן-איש גר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת
לשלח ידך לשחת את-משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים
ויאמר גש פגע-בו ויכהו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמיך [דמיך] על-
ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את-משיח יהוה: 17
ויקנן דוד את-הקינה הזאת על-שאול ועל-יהונתן בנו:
18 ויאמר ללמד בני-יהודה קשת הנה כתובה על-ספר הישר:
19 הצבלי ישראל על-במותיך חלל איך נפלו גבורים:
20 אל-תגידו בנת אל-תבשרו בחוצות אשקלון
פן-תשמחנה בנות פלשתים פן-תעלזנה בנות הערלים:
21 הרי בגלבוע אל-טל ואל-מטר עליכם ושקי תרומת
כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן:
22 מידם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחר
וחרב שאול לא תשוב ריגם:
23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות גברו:
24 בנות ישראל אל-שאול בכינה המלבשכם שני עם-עדנים
המעלה עדי זהב על לבושכן:
25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה
יהונתן על-במותיך חלל:

26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמתי לי מאד
 נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים:

27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: פ

2:1 ויהי אחרי־כן וישאל דוד ביהוה | לאמר האעלה באחת
 ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר
 חברנה: 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל
 אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר־עמו העלה דוד איש וביתו
 וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו־שם את־דוד
 למלך על־בית יהודה

ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את־שאול: ס

5 וישלח דוד מלאכים אל־אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים
 אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם־אדניכם עם־שאול
 ותקברו אתו: 6 ועתה יעשי־הוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי
 אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה |
 תחנקנה ידיכם והיו לבני־חיל כי־מת אדניכם שאול וגם־אתי
 משחו בית־יהודה למלך עליהם: פ

8 ואבנר בן־נר שר־צבא אשר לשאול לקח את־איש בשת
 בן־שאול ויעברוהו מחנים: 9 וימלכוהו אל־הגלעד ואל־האשורי
 ואל־יזרעאל ועל־אפרים ועל־בנימן ועל־ישראל כלה: פ

10 בן־ארבעים שנה איש־בשת בן־שאול במלכו על־ישראל
 ושנים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: 11 ויהי מספר
 הימים אשר היה דוד מלך בחברון על־בית יהודה שבע שנים
 וששה חדשים: ס 12 ויצא אבנר בן־נר ועבדי איש־בשת
 בן־שאול ממחנים גבעונה: 13 ויואב בן־צרויה ועבדי דוד יצאו
 ויפגשום על־ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על־הברכה מזה ואלה
 על־הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל־יואב קומו נא הנערים
 וישחקו לפנינו ויאמר יואב קמו: 15 ויקמו ויעברו במספר שנים
 עשר לבנימן ולאיש בשת בן־שאול ושנים עשר מעבדי דוד:

16 ויחזקו איש | בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא
 למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: 17 ותהי המלחמה קשה
 עד־מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד:

18 ויהיו־שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל
 ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהאל אחרי
 אבנר ולא־נטה ללכת על־הימין ועל־השמאל מאחרי אבנר:

20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי:
 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על־ימינך או על־שמאלך ואחז לך
 אחד מהנערים וקח־לך את־חלצתו ולא־אבה עשהאל לסור
 מאחריו: 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל־עשהאל סור לך מאחרי
 למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל־יואב אחיך: 23 וימאן לסור

וַיָּבֹהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל־הַחֹמֶשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפֹּל־
שָׁם וַיָּמָת פַּחַתוֹ [פַּחַתָּיו] וַיְהִי כָּל־הַבָּא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עֲשֵׂה־אֵל
וַיָּמָת וַיַּעֲמָדוּ: 24 וַיִּרְדְּפוּ יוֹאֵב וְאַבְיָשִׁי אַחֲרֵי אַבְנֵר וְהַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה
וְהָמָּה בָּאוּ עַד־גִּבְעַת אֲמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־גֵיחַ דֶּרֶךְ מַדְבַּר גִּבְעוֹן:
25 וַיִּתְקַבְּצוּ בְנֵי־בְנִימִן אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיְהִיו לְאַגְדָּה אַחַת וַיַּעֲמָדוּ עַל־
רֹאשׁ־גִּבְעָה אַחַת: 26 וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל־יוֹאֵב וַיֹּאמֶר הַלְנִצַּח תֹּאכַל
חֶרֶב הַלּוֹא יָדַעְתָּה כִּי־מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתִי לֹא־תֹאמַר
לְעַם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אַחִיהֶם: 27 וַיֹּאמֶר יוֹאֵב חֵי הָאֱלֹהִים כִּי לֹא־
דִּבַּרְתָּ כִּי אֲזוּ מִהַבְּקָר נַעֲלָה הָעַם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אָחִיו: 28 וַיִּתְקַע יוֹאֵב
בְּשׁוֹפָר וַיַּעֲמָדוּ כָּל־הָעַם וְלֹא־יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־
יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם: 29 וְאַבְנֵר וְאַנְשָׁיו הִלְכוּ בְּעֶרְבָה כָּל הַלַּיְלָה
הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּלְכוּ כָּל־הַבְּתָרוֹן וַיָּבֹאוּ מַחֲנִים: 30 וַיּוֹאֵב
שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעַם וַיִּפְקְדוּ מַעֲבְדֵי דָוִד תְּשֻׁעָה־
עָשָׂר אִישׁ וַעֲשֵׂה־אֵל: 31 וְעַבְדֵי דָוִד הָכּוּ מִבְּנִימִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר
שְׁלֹש־מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים אִישׁ מֵתוֹ: 32 וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֲשֵׂה־אֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ
בְּקֶבֶר אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיִּלְכוּ כָּל־הַלַּיְלָה יוֹאֵב וְאַנְשָׁיו וַיָּאֵר
לָהֶם בַּחֲבָרוֹן: 3:1 וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה אַרְכָּה בֵּין בֵּית שְׁאוּל וּבֵין
בֵּית דָּוִד וְדוֹד הַלֶּךְ וְחֹזֵק וּבֵית שְׁאוּל הַלְכִים וְדָלִים: ס
2 וַיִּלְדוּ [וַיִּוָּלְדוּ] לְדָוִד בָּנִים בַּחֲבָרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אֲמִנּוֹן לְאַחִינֹעַם
הַיִּזְרְעֵאלִת: 3 וּמִשְׁנֵהוּ כְּלָאֵב לְאַבִּיגַיִל [לְאַבִּיגַיִל] אִשְׁתּוֹ נָבַל הַכַּרְמֶלִי
וְהַשְּׁלִישִׁי אַבְשָׁלוֹם בֶּן־מַעֲכָה בַת־תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשׁוּר: 4 וְהָרְבִיעִי
אֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי שִׁפְטִיָּה בֶן־אֲבִיטָל: 5 וְהַשְּׁשִׁי יִתְרֵעַם
לְעִגְלָה אִשְׁתּוֹ דָּוִד אֵלֶּה יָלְדוּ לְדָוִד בַּחֲבָרוֹן: פ
6 וַיְהִי בַּהֲיוֹת הַמַּלְחָמָה בֵּין בֵּית שְׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר
הָיָה מִתְחַזֵּק בְּבֵית שְׁאוּל: 7 וּלְשְׁאוּל פְּלִגְשׁ פְּלִגְשׁ וְשִׁמְהָ רַצְפָּה בַת־אִיָּה
וַיֹּאמֶר אֶל־אַבְנֵר מִדּוּעַ בָּאתָה אֶל־פְּלִגְשׁ אָבִי: 8 וַיַּחַר לְאַבְנֵר
מְאֹד עַל־דִּבְרֵי אִישׁ־בִּשְׁתׁ וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ כָּלֵב אֲנֹכִי אֲשֶׁר לַיהוָה
הַיּוֹם אֲעֲשֶׂה־חֶסֶד עִם־בֵּית ׀ שְׁאוּל אֲבִיךָ אֶל־אָחִיו וְאֶל־מְרַעְהוּ
וְלֹא הַמְצִיתֶךָ בְּיַד־דָּוִד וַתִּפְקֹד עָלַי עוֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם: 9 כֹּה־
יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכֹה יִסִּיף לוֹ כִּי כֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־
כֵן אֲעֲשֶׂה־לוֹ: 10 לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שְׁאוּל וּלְהַקִּים אֶת־
כֹּסֵא דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה מִדָּן וְעַד־בָּאֵר שָׁבַע: 11 וְלֹא־
יָכֹל עוֹד לְהָשִׁיב אֶת־אַבְנֵר דְּבַר מִירְאָתוֹ אֲתוֹ: ס 12 וַיִּשְׁלַח
אַבְנֵר מַלְאָכִים ׀ אֶל־דָּוִד פַּחַתוֹ [פַּחַתָּיו] לֵאמֹר לְמִי־אַרְיָן לֵאמֹר כָּרְתָה
בְּרִיתֶךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 13 וַיֹּאמֶר
טוֹב אֲנִי אֲכַרְתָּ אִתְּךָ בְּרִית אֵךְ דְּבַר אֶחָד אֲנֹכִי שְׂאֵל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר
לֹא־תִרְאֶה אֶת־פְּנֵי כִי ׀ אִם־לִפְנֵי הַבִּיאֶיךָ אֶת מִיכָל בַּת־שְׁאוּל
בְּבֹאֶיךָ לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי: ס 14 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אִישׁ־
בִּשְׁתׁ בֶּן־שְׁאוּל לֵאמֹר תִּנָּה אֶת־אִשְׁתִּי אֶת־מִיכָל אֲשֶׁר אֲרֻשְׁתִּי לִי

במאה ערלות פלשתים: 15 וישלח איש בֶּשֶׁת ויקחה מעם איש
מעם פלטיאל בן־לוש [ליש]: 16 וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה
עד־בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: 17 ודבר־
אבנר הִזֵּה עם־זקני ישראל לאמר גם־תמול גם־שלשם הייתם
מבקשים את־דוד למלך עליכם: 18 ועתה עשו כִּי יהוה אָמַר
אל־דוד לאמר בֵּן־דוד עבדי הושיע את־עמי ישראל מִיַּד
פלשתים ומִיַּד כָּל־איביהם: 19 וידבר גם־אבנר באזני בנימין וילך
גם־אבנר לדבר באזני דוד בחרון את כל־אשר־שוב בעיני
ישראל ובעיני כל־בית בנימן: 20 ויבא אבנר אל־דוד בחרון
ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר־אתו משתה:
21 ויאמר אבנר אל־דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל־אדני המלך
את־כל־ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר־תאווה נפשך
וישלח דוד את־אבנר וילך בשלום: 22 והנה עבדי דוד ויואב
בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם־דוד בחרון
כִּי שלחו וילך בשלום: 23 ויואב וכל־הצבא אשר־אתו באו ויגדו
ליואב לאמר בא־אבנר בן־נר אל־המלך וישלחנו וילך בשלום:
24 ויבא יואב אל־המלך ויאמר מה עשיתה הנה־בא אבנר אליך
למה־זה שלחתו וילך הלוך: 25 ידעת את־אבנר בן־נר כִּי
לפתתך בא ולדעת את־מוצאך ואת־מבואך [מובאך] ולדעת את כל־אשר
אתה עשה: 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר
וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב אבנר בחרון ויטהו
יואב אל־תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת
בדם עשה־אל אחיו: 28 וישמע דוד מאחרי כֵּן ויאמר נקי אנכי
וממלכתי מעם יהוה עד־עולם מדמי אבנר בן־נר: 29 יחלו
על־ראש יואב ואל כל־בית אביו ואל־יכרת מבית יואב זָב
ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר־לחם: 30 ויואב ואבישי
אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את־עשהאל אחיהם בגבעון
במלחמה: פ 31 ויאמר דוד אל־יואב ואל־כל־העם אשר־
אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר ותמלך דוד
הלך אחרי המטה: 32 ויקברו את־אבנר בחרון וישא המלך
את־קולו ויבך אל־קבר אבנר ויבכו כל־העם: פ 33 ויקנן
המלך אל־אבנר ויאמר
הכמות נבל ימות אבנר:
34 ידך לא־אסרות ורגליך לא־לנחשתים הגשו
כנפול לפני בני־עולה נפלת
ויספו כל־העם לבכות עליו: 35 ויבא כל־העם להברות את־
דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כֹּה יעשה־לי אלהים וְכֹה
יסוף כִּי אם־לפני בוא־השמש אטעם־לחם או כל־מאומה: 36 וכל־
העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל־

הָעַם טוֹב: 37 וַיִּדְעוּ כָּל־הָעַם וְכָל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא כִּי לֹא
הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית אֶת־אַבְנֵר בֶּן־נֶר: פ 38 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל־עַבְדָּיו הַלּוֹא תִדְעוּ כִּי־שָׁר וְגִדּוּל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל:
39 וְאַנְכִי הַיּוֹם רֵד וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים
מִמֶּנִּי יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֵׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ: פ
4:1 וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׂאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר בַּחֲבֵרוֹן וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל־
יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ: 2 וּשְׁנֵי אָנָשִׁים שָׂרֵי־גִדּוּדִים הָיוּ בֶּן־שָׂאוּל שֵׁם הָאֶחָד
בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֹכָב בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרְתִּי מִבְּנֵי בְנֵימִן כִּי גַם־בְּאֵרוֹת
תַּחֲשָׁב עַל־בְּנֵימִן: 3 וַיְבָרְחוּ הַבְּאֵרְתִּים גַּתִּימָה וַיְהִיו־שָׁם גָּרִים עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: ס 4 וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוּל בֶּן נָכָה רִגְלִים בֶּן־חַמֶּשׁ
שָׁנִים הָיָה בָּבֹא שָׁמַעַת שָׂאוּל וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וַתִּשְׁאַהֲוּ אִמּוֹתָו
וַתִּגַּס וַיְהִי בַחֲפוּזָה לָנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וּשְׁמוֹ מִפִּיבִשֶׁת: 5 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־
רִמּוֹן הַבְּאֵרְתִּי רֹכָב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כַּחַם הַיּוֹם אֶל־בֵּית אִישׁ בִּשֶׁת
וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצְּהָרִים: 6 וְהִנֵּה בָּאוּ עַד־תוֹךְ הַבַּיִת
לְקַחֵי חַטָּיִם וַיִּכְהוּ אֶל־הַחֶמֶשׁ וּרְכָב וּבַעֲנָה אַחִיו נִמְלָטוּ: 7 וַיָּבֹאוּ
הַבַּיִת וְהוּא־שָׁכַב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדָר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכְהוּ וַיִּמָּתְהוּ וַיִּסְרוּ
אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ הָעֵרְבָה כָּל־הַלַּיְלָה:
8 וַיָּבֹאוּ אֶת־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשֶׁת אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשֶׁת בֶּן־שָׂאוּל אֵיבֶךָ אֲשֶׁר בִּקַּשׁ אֶת־נַפְשֶׁךָ וַיִּתֵּן
יְהוָה לְאָדָנִי הַמֶּלֶךְ נַקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׂאוּל וּמִזְרַעוֹ: ס 9 וַיַּעַן
דָּוִד אֶת־רֹכָב וְאֶת־בַּעֲנָה אַחִיו בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרְתִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־
יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: 10 כִּי הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה־
מֵת שָׂאוּל וְהוּא־הִנֵּה כַּמְבֹשֵׁר בְּעֵינָיו וְאַחֲזָה בּוֹ וְאַהֲרַגְהוּ בַצֶּקֶלָג
אֲשֶׁר לַתַּתִּי־לוֹ בַשָּׂרָה: 11 אַף כִּי־אָנָשִׁים רָשָׁעִים הָרְגוּ אֶת־אִישׁ־
צַדִּיק בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הַלּוֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת־דַּמּוֹ מִיָּדְכֶם
וּבַעֲרַתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ: 12 וַיֵּצְאוּ דָוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיְהַרְגוּם וַיִּקְצְצוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רִגְלֵיהֶם וַיַּתְּלוּ עַל־הַבֵּרֶכָה בַּחֲבֵרוֹן וְאֶת־רֹאשׁ
אִישׁ־בִּשֶׁת לָקְחוּ וַיִּקְבְּרוּ אַבְנֵר בַּחֲבֵרוֹן: פ
5:1 וַיָּבֹאוּ כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
הֲנִנוּ עִצְמוֹךָ וּבִשְׂרָף אֲנַחְנוּ: 2 גַּם־אֶתְמוּל גַּם־שִׁלְשׁוּם בַּהֲיוֹת שָׂאוּל מֶלֶךְ
עָלִינוּ אִתָּה הָיִיתָ מוֹצִיא מוֹצִיא [הַמוֹצִיא] וְתַמְכִּי [וְהַמְכִּיא] אֶת־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תַּהְיֶה לַנְּגִיד עַל־
יִשְׂרָאֵל: 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה וַיִּכְרַת לָהֶם
הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בַּחֲבֵרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל: פ 4 בֶּן־שָׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה
מְלָךְ: 5 בַּחֲבֵרוֹן מְלָךְ עַל־יְהוּדָה שְׁבַע שָׁנִים וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים
וּבִירוּשָׁלַם מְלָךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה:
6 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאָנָשִׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל־הַיַּבֵּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר
לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־תָבֹא הִנֵּה כִּי אִם־הִסִּירְךָ הַעוֹרִים וְהַפְּסָחִים

לאמר לא יבוא דוד הנה: 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר
דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל־מכה יבסי ויגע בצנור ואת־
הפסחים ואת־העורים שָׁאוּ [שָׁאוּ] נפש דוד על־כֵּן יאמרו עור ופסח
לא יבוא אל־הבית: 9 וישב דוד במצדה ויקרא־לה עיר דוד ויבן
דוד סביב מן־המלוא ובייתה: 10 וילך דוד הלך וגדול ויהנה
אלהי צבאות עמו: פ 11 וישלח חירם מלך־צר מלאכים אל־
דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו־בית לדוד:
12 וידע דוד כי־הכינו יהוה למלך על־ישראל וכי נשא ממלכתו
בעבור עמו ישראל: ס 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים
מירושלם אחרי באו מחברון ויגלדו עוד לדוד בנים ובנות:
14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה:
15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: 16 ואלישמע ואלידע ואליפלט: פ
17 וישמעו פלשתים כי־משחו את־דוד למלך על־ישראל
ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דוד וישמע דוד וירד אל־
המצודה: 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: 19 וישאל
דוד ביהוה לאמר האעלה אל־פלשתים התתנם בידי ויאמר
יהוה אל־דוד עלה כי־נתן אתן את־הפלשתים בידך: 20 ויבא
דוד בבעל־פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את־איבי
לפני כפרץ מים על־כֵּן קרא שם־המקום ההוא בעל־פרצים:
21 ויעזבו־שם את־עצביהם וישאם דוד ואנשיו: פ 22 ויספו
עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד ביהוה
ויאמר לא תעלה הסב אל־אחריהם ובאת להם ממול בכאים:
24 ויהי בשמעך [כשמעך] את־קול צעדה בראשי הבכאים או תחרץ כי
או יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר
צוהו יהוה ויך את־פלשתים מגבע עד־באף גזר: פ
6:1 ויסף עוד דוד את־כל־בחור בישראל שלשים אלף:
2 ויגם וילך דוד וכל־העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם
את ארון האלהים אשר־נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים
עליו: 3 וירכבו את־ארון האלהים אל־עגלה חדשה וישאהו
מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את־
העגלה חדשה: 4 וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלך לפני הארון: 5 ודנד וכל־בית ישראל
משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים: 6 ויבאו עד־גזר וישלח עזא אל־
ארון האלהים ויאחו בו כי שמטו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה
ויכהו שם האלהים על־השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר
לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ
עזה עד היום הנה: 9 וירא דוד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא־אבה דוד להסיר אליו את־ארון

יהנה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד-אדם הגת: 11 וישב
 ארון יהנה בית עבד אדם הגת שלשה חדשים ויברך יהנה את
 עבד אדם ואת-כל-ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהנה
 את-בית עבד אדם ואת-כל-אשר-לו בעבור ארון האלהים וילך
 דוד ויעל את-ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה:
 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהנה ששה צעדים ויזבח שור ומריא:
 14 ודוד מכרכר בכל-עז לפני יהנה ודוד חגור אפוד בד: 15 ודוד
 וכל-בית ישראל מעלים את-ארון יהנה בתרועה ובקול שופר:
 16 והיה ארון יהנה בא עיר דוד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד
 החלון ותרא את-המלך דוד מפוז ומכרכר לפני יהנה ותבו לו
 בלבה: 17 ויבאו את-ארון יהנה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל
 אשר נטה-לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהנה ושלמים: 18 ויכל
 דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את-העם בשם יהנה צבאות:
 19 ויחלק לכל-העם לכל-המון ישראל למאיש ועד-אשה לאיש
 חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל-העם איש
 לביתו: 20 וישב דוד לברך את-ביתו ותצא מיכל בת-שאול
 לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה
 היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר
 דוד אל-מיכל לפני יהנה אשר בחר-בי מאביך ומכל-ביתו לצות
 אתי נגיד על-עם יהנה על-ישראל ושחקתי לפני יהנה:
 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם-האמהות אשר
 אמרת עםם אכבדה: 23 ולמיכל בת-שאול לא-היה לה ילד
 עד יום מותה: פ

7:1 ויהי כי-ישב המלך בביתו ויהנה הניח-לו מסביב מכל-
 איביו: 2 ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית
 ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: 3 ויאמר נתן אל-המלך
 כל אשר בלבבך לך עשה כי יהנה עמך: 4 ויהי בלילה
 ההוא ויהי דבר-יהנה אל-נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל-עבדי
 אל-דוד כה אמר יהנה האתה תבנה-לי בית לשבתי: 6 כי לא
 ישבתי בבית למים העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום
 הנה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר-התהלכתי
 בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל אשר
 צויתי לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית
 ארזים: 8 ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהנה צבאות
 אני לקחתך מן-הנה מאחר הצאן להיות נגיד על-עמי על-
 ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתה את-כל-איביך
 מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: 10 ושמת
 מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא-
 יסיפו בני-עולה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן-היום אשר

צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד
לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי ימלאי ימיה ושכבת
את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינת
את ממלכתו: 13 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו
עד עולם: 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו
והכחתו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: 15 וחסדי לא יסור ממנו
כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביתך
וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 ככל
הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: ס
18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה
ומי ביתי כי הביאתני עד הים: 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני
יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני
יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך
אדני יהוה: 21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת
להודיע את עבדך: 22 על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך
ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: 23 ומי כעמך
כישאל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם
ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארץ מפני עמך
אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: 24 ותכונן לך את עמך
ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ס
25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו
הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה
נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את
אזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו
להתפלל אליך את התפלה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה
הוא האלהים ודברך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה
הזאת: 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך
לעולם: פ

8:1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד
את מתג האמה מיד פלשתים: 2 ויך את מואב וימדדם בחבל
השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל
להחיות ונתהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: 3 ויך דוד את
הדדעור בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר: [פרת]
4 וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש
רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ותבא
ארם דמשק לעזר להדדעור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים
ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ונתהי ארם

לְדוֹד לְעֶבְדִים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ׃
 7 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹטֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֶל עֲבָדֵי הַדָּדָעוֹר וַיְבִיאֵם
 יְרוּשָׁלַם׃ 8 וּמִבֹּטֶחַ וּמִבְרִיתֵי עֲרֵי הַדָּדָעוֹר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת
 הַרְבֵּה מְאֹד׃ 9 וַיִּשְׁמַע הָעַי מֶלֶךְ חֲמַת כִּי הִכָּה דָּוִד אֶת
 כָּל־חֵיל הַדָּדָעוֹר׃ 10 וַיִּשְׁלַח תָּעִי אֶת־יֹרָם בְּנֹו אֶל־הַמֶּלֶךְ־
 דָּוִד לִשְׁאֹל־לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכֹו עַל אֲשֶׁר נָלַחַם בַּהַדָּדָעוֹר וַיִּכְהוּ
 כִּי־אִישׁ מִלַּחְמוֹת הָעַי הִיָּה הַדָּדָעוֹר וּבִידֹו הָיוּ כָּל־כֶּסֶף וּכְלֵי־
 זָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת׃ 11 גַּם־אַתֶּם הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִיהוָה עִם־הַכֶּסֶף
 וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הַקְּדִישׁ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבָּשׁ׃ 12 מֵאָרֶם וּמִמּוֹאָב
 וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמְלָק וּמִשְׁלַל הַדָּדָעוֹר בְּנִרְחֹב מֶלֶךְ
 צוּבָה׃ 13 וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשִׁבּוֹ מִהַכּוֹתוֹ אֶת־אָרֶם בְּנֵי־מֶלֶךְ
 שְׂמוּנָה עֶשֶׂר אֲלֵף׃ 14 וַיִּשֶׂם בְּאֲדוֹם נְצֻבִים בְּכָל־אֲדוֹם שֵׁם
 נְצֻבִים וַיְהִי כָּל־אֲדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיֹּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל
 אֲשֶׁר הָלַךְ׃ 15 וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
 וְצַדִּיקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ 16 וַיֹּאבֵב בֶּן־צְרוּיָה עַל־הַצֶּבָא וַיְהוֹשֶׁפֶט בֶּן־
 אַחִילֹוד מִזְכִּיר׃ 17 וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִישׁוּב וְאַחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲבִיתָר
 כַּהֲנָיִם וּשְׂרָיָה סוֹפֵר׃ 18 וּבְנֵיהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְנַחֲרָתִי וְנַפְלָתִי וּבְנֵי
 דָּוִד כַּהֲנָיִם הָיוּ׃ פ

9:1 וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יִשְׁעוֹד אֲשֶׁר נֹוֹתֵר לְבֵית שְׂאוּל וְאֶעֱשֶׂה
 עִמּוֹ חֶסֶד בְּעִבּוֹר יְהוֹנָתָן׃ 2 וּלְבֵית שְׂאוּל עֶבֶד וּשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרָאוּ־
 לוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲאֵתָה צִיבָא וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ׃ 3 וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ הֲאִפְסָ עוֹד אִישׁ לְבֵית שְׂאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים
 וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ עוֹד בֶּן לִיהוֹנָתָן נֹכַח רִגְלָיִם׃ 4 וַיֹּאמֶר־לוֹ
 הַמֶּלֶךְ אֵיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־הוּא בֵית מְכִיר בֶּן־
 עַמִּיאֵל בְּלוֹ דְבָר׃ 5 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְכִיר בֶּן־
 עַמִּיאֵל מְלוֹ דְבָר׃ 6 וַיָּבֵא מִפִּיבֶשֶׁת בֶּן־יְהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוּל אֶל־דָּוִד
 וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶו וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֶשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדְךָ׃
 7 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֶל־תִּירָא כִּי עֲשֶׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעִבּוֹר יְהוֹנָתָן
 אָבִיךָ וְהִשְׁבַּתִּי לָךְ אֶת־כָּל־שְׂדֵה שְׂאוּל אָבִיךָ וְאֵתָה תֹאכַל לֶחֶם
 עַל־שְׁלַחְנֵי תְּמִיד׃ 8 וַיִּשְׁתַּחֲוֶו וַיֹּאמֶר מֶה עֲבָדְךָ כִּי פָּנִיתִי אֶל־הַכֶּלֶב
 הַמָּת אֲשֶׁר כְּמוֹנִי׃ 9 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נַעַר שְׂאוּל וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו כָּל אֲשֶׁר הִיָּה לְשְׂאוּל וּלְכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבֶן־אֲדֹנָיְךָ׃ 10 וְעֲבָדְתָּ
 לוֹ אֶת־הָאֲדָמָה אֵתָה וּבְנֵיךָ וְעֲבָדֶיךָ וְהִבֵּאתָ וְהָיָה לְבֶן־אֲדֹנָיְךָ
 לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבֶשֶׁת בֶּן־אֲדֹנָיְךָ יֹאכַל תְּמִיד לֶחֶם עַל־שְׁלַחְנֵי
 וּלְצִיבָא חֲמֹשֶׁה עֶשֶׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים׃ 11 וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־
 הַמֶּלֶךְ כָּכָל אֲשֶׁר יְצִוָה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲבָדוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה עֲבָדְךָ
 וּמִפִּיבֶשֶׁת אֹכַל עַל־שְׁלַחְנֵי כְּאֶחָד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 וּלְמִפִּיבֶשֶׁת
 בֶּן־קָטָן וּשְׁמוֹ מִיכָא וְכָל מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבָא עֲבָדִים לְמִפִּיבֶשֶׁת׃
 13 וּמִפִּיבֶשֶׁת יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל־שְׁלַחְן הַמֶּלֶךְ תְּמִיד הוּא אֹכַל

והוא פסח שתי רגליו: פ

10:1 ויהי אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו:
2 ויאמר דוד אעשה-חסד ו עם-חנון בן-נחש כאשר עשה אביו עמדי
חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד
ארץ בני עמון: 3 ויאמרו שרי בני-עמון אל-חנון אדנייהם המכבד
דוד את-אביו בעיניך כי-שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור
את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליך: 4 ויקח
חנון את-עבדי דוד ויגלה את-חצי זקנם ויכרת את-מדוניהם בחצי
עד שתותיהם וישלחם: 5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כיהיו
האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד-יצמח זקנכם
ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון
וישכרו את-ארם בית-רחוב ואת-ארם צובא עשרים אלף רגלי
ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים-עשר אלף איש:
7 וישמע דוד וישלח את-יואב ואת כל-הצבא הגברים: 8 ויצאו
בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש
טוב ומעכה לבדם בשדה: 9 וירא יואב כי-היתה אליו פני
המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל [ישראל] ויערך
לקראת ארם: 10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך
לקראת בני עמון: 11 ויאמר אם-תחזק ארם מפני והיתה לי
לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: 12 חזק
ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה יעשה הטוב בעיניו:
13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: 14 ובני
עמון ראו כי-נס ארם וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב
מעל בני עמון ויבא ירושלם: 15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל
ויאספו יחד: 16 וישלח הדדעזר ויצא את-ארם אשר מעבר
הנהר ויבאו חילם ושובך שר-צבא הדדעזר לפניהם: 17 ויגד
לדוד ויבא את-כל-ישראל ויעבר את-הנהר ויבא
חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 וינס ארם
מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף
פרשים ואת שובך שר-צבאו הפך וימת שם: 19 ויראו כל-
המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את-ישראל
ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את-בני עמון: פ

11:1 ויהי לתשובת השנה לעת ו צאת המלאכים וישלח דוד
את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון
ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם: ס 2 ויהי ו לעת הערב
ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-נג בית-המלך וירא אשה
רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: 3 וישלח דוד וידרש
לאשה ויאמר הלא זאת בת-שבע בת-אליעם אשת אורייה תחת:
4 וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא

מתקדשת מטמאתה ותשב אל-ביתה: 5 ופתר האשה ותשלח
ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: 6 וישלח דוד אל-יואב שלח אלי
את-אוריה החתי וישלח יואב את-אוריה אל-דוד: 7 ויבא אוריה
אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה:
8 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית
המלך ויצא אחריו משאת המלך: 9 וישכב אוריה פתח בית
המלך את כל-עבדי אדניו ולא ירד אל-ביתו: 10 ויגדו לדוד
לאמר לא-ירד אוריה אל-ביתו ויאמר דוד אל-אוריה הלא
מדרך אתה בא מדוע לא-ירדת אל-ביתך: 11 ויאמר אוריה
אל-דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בספות ואדני יואב ועבדי
אדני על-פני השדה חנים ואני אבוא אל-ביתי לאכל ולשתות
ולשכב עם-אשתי חיה וחי נפשך אם-אעשה את-הדבר הזה:
12 ויאמר דוד אל-אוריה שב בזה גם-היום ומחר אשלחך וישב
אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: 13 ויקרא לו דוד ויאכל
לפניו וישת וישכרוהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם-עבדי אדניו
ואל-ביתו לא ירד: 14 ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל-יואב
וישלח ביד אוריה: 15 ויכתב בספר לאמר הבו את-אוריה אל-
מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת: ם
16 ויהי בשמור יואב אל-העיר ויתן את-אוריה אל-המקום אשר
ידע כי אנשי-חיל שם: 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את-יואב ויפל
מן-העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: 18 וישלח יואב ויגד
לדוד את-כל-דברי המלחמה: 19 ויצו את-המלאך לאמר
ככלותך את כל-דברי המלחמה לדבר אל-המלך: 20 והיה אם-
תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל-העיר להלחם
הלא ידעתם את אשר-ירו מעל החומה: 21 מי-הכה את-אבימלך
בן-ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה
וימת בתבץ למה נגשתם אל-החומה ואמרת גם עבדך אוריה
החתי מת: 22 ויגד המלאך ויבא ויגד לדוד את כל-אשר שלחו
יואב: 23 ויאמר המלאך אל-דוד כי-גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו
השדה ונהיה עליהם עד-פתח השער: 24 ויראו [נירון] המוראים [המוראים]
אל-עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
החתי מת: ם 25 ויאמר דוד אל-המלאך כה-תאמר אל-יואב
אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה כי-כזה וכזה תאכל החרב החזק
מלחמתך אל-העיר והרסה וחזקהו: 26 ותשמע אשת אוריה כי-
מת אוריה אישה ותספד על-בעלה: 27 ויעבר האבל וישלח דוד
ויאספה אל-ביתו ותהי-לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר-
עשה דוד בעיני יהוה: פ

12:1 וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו
שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש:

2 לעשיר הנה צאן ובקר הרבה מאד:
 3 ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה
 ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשפה
 ובחיקו תשכב ותהי לו כבת:
 4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר
 לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש
 ויעשה לאיש הבא אליו:
 5 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן
 מות האיש העשה זאת: 6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב
 אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: 7 ויאמר נתן
 אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך
 למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: 8 ואתנה לך את
 בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל
 ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה: 9 מדוע בנית את
 דבר יהוה לעשות הרע בעיניו [בעיני] את אוריה החתי הכית בחרב
 ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: 10 ועתה
 לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בוזתי ותקח את אשת
 אוריה החתי להיות לך לאשה: 11 כה אמר יהוה הנני
 מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך
 ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר
 ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: 13
 ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה 14 אפס כי נאץ נאצתי את
 גם יהוה העביר חטאתך לא תמות: 15 וילך נתן
 איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות: 16 וילך נתן
 אל ביתו וינף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד
 ויאנש: 17 ויקחש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום
 וקא ולן ושכב ארצה: 18 ויהי ביום השביעי וימת
 הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה
 בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו
 מת הילד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד
 כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת:
 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויכסך ויחלף שמלתו [שמלתיו] ויבא בית
 יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו
 עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת
 ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד הילד
 חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני [וחנני] יהוה וחי הילד:
 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך
 אליו והוא לא ישוב אלי: 24 וינחם דוד את בת שבע אשתו

וַיָּבֹא אֵלָיָהּ וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא [וַתִּקְרָא] אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהִי
אָהָבוֹ: 25 וַיִּשְׁלַח בְּיַד נֹתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידָהּ בְּעֵבוֹר
יְהוָה: פ

26 וַיֵּלֶחֶם יוֹאָב בַּרְבֵּת בְּנֵי עֲמֹן וַיִּלְכְּדוּ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה:
27 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בַרְבָּה גַם־
לְכַדְתִּי אֶת־עִיר הַמַּיִם: 28 וְעַתָּה אֶסַף אֶת־יֵתֶר הָעָם וַחֲנָה עַל־
הָעִיר וּלְכַדְהָ פֶּן־אֵלְכֶד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ: 29 וַיֹּאסֶף
דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּלְךְ רַבְתָּה וַיֵּלֶחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדֶהָ: 30 וַיִּקַּח אֶת־
עֶטְרֵת־מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּכֶר זָהָב וְאֲבָן יָקָרָה וַתְּהִי
עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד: 31 וְאֶת־הָעָם
אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשֶׁם בַּמַּגֵּרָה וּבְחָרְצֵי הַבְּרֹזֶל וּבַמַּגִּזְרֵת הַבְּרֹזֶל
וַהֲעִבִיר אוֹתָם בַּמֶּלֶכַן [בַּמַּלְבָּן] וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי־עֲמֹן וַיֵּשֶׁב דָּוִד
וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלַם: פ

13:1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אַחֹת יָפָה וְשִׁמְהָ תָמָר
וַיֹּאדְבָה אֲמִנּוֹן בֶּן־דָּוִד: 2 וַיִּצַר לְאַמְנוֹן לְהִתְחַלֵּוֹת בְּעֵבוֹר תָּמָר
אֲחֹתוֹ כִּי בַתְּוֹלָה הִיא וַיִּפְלֹא בְּעֵינָי אֲמִנּוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה:
3 וּלְאַמְנוֹן רָע וְשִׁמוֹ יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אַחִי דָוִד וַיּוֹנָדָב אִישׁ חָכָם
מְאֹד: 4 וַיֹּאמֶר לוֹ מְדוּעַ אַתָּה כֹּכָה דָל בֶּן־הַמֶּלֶךְ בְּבִקְרַת בְּבִקְרַת
הַלֹּא תִנְיָד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמִנּוֹן אֶת־תָּמָר אַחֹת אַבְשָׁלֹם אַחִי אֲנִי
אָהָב: 5 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שִׁכַּב עַל־מִשְׁכַּבָּהּ וַהֲתַחַל וַיָּבֹא אֲבִיךָ
לִרְאוֹתָהּ וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו תָּבֹא נָא תָמָר אַחֹתִי וַתְּבַרְנֵי לָחֶם וְעָשְׂתָה
לְעֵינָי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶכְלֵתִי מִיָּדָהּ: 6 וַיִּשְׁכַּב
אַמְנוֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל־הַמֶּלֶךְ תְּבֹא־
נָא תָמָר אַחֹתִי וַתִּלְבַּב לְעֵינָי שְׁתֵּי לִבְבוֹת וַאֲבָרָה מִיָּדָהּ: 7 וַיִּשְׁלַח
דָּוִד אֶל־תָּמָר הַבִּיתָה לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אֲמִנּוֹן אַחִיךָ וְעֲשִׂי־לוֹ
הַבְּרִיָּה: 8 וַתֵּלֶךְ תָּמָר בֵּית אֲמִנּוֹן אַחִיהָ וְהוּא שֹׁכֵב וַתִּקַּח אֶת־
הַבָּצֵק וַתֵּלֹּשׁ [וַתֵּלֶשׁ] וַתִּלְבַּב לְעֵינָיו וַתְּבַשֵּׁל אֶת־הַלִּבְבוֹת: 9 וַתִּקַּח אֶת־
הַמִּשְׂרֵת וַתִּצָּק לִפְנָיו וַיִּמָּאן לֵאכֹל וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן הוֹצִיָּאוּ כָל־אִישׁ
מִעָלַי וַיִּצְאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָיו: 10 וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל־תָּמָר הִבִּיָּאי
הַבְּרִיָּה הַחֲדָר וַאֲבָרָה מִיָּדְךָ וַתִּקַּח תָּמָר אֶת־הַלִּבְבוֹת אֲשֶׁר עָשְׂתָה
וַתָּבֹא לְאַמְנוֹן אַחִיהָ הַחֲדָרָה: 11 וַתִּגַּשׁ אֵלָיו לֵאכֹל וַיַּחְזִק־בָּהּ
וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שֹׁכְבִי עִמִּי אַחֹתִי: 12 וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אֲחִי אֶל־
הַעֲנֵנִי כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אֶל־תַּעֲשֶׂה אֶת־הַנְּבִלָה הַזֹּאת:
13 וְאֲנִי אֵנָה אוֹלִיךָ אֶת־חַרְפְּתִי וְאַתָּה תַּהְיֶה כְּאֶחָד הַנְּבִלִים בְּיִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה דַּבֵּר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ: 14 וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע
בְּקוֹלָהּ וַיַּחְזֵק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ: 15 וַיִּשְׁנֶאֱהָ אֲמִנּוֹן שְׁנֵאֱהָ
גְדוּלָּה מְאֹד כִּי גְדוּלָּה הַשְּׁנֵאֱהָ אֲשֶׁר שְׁנֵאֱהָ מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר אָהָבָה
וַיֹּאמֶר־לָהּ אֲמִנּוֹן קוּמִי לְכִי: 16 וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אוֹדֵת הָרַעָה
הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת מֵאַחֲרַת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמִּי לְשַׁלְּחַנִּי וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע

לה: 17 וַיִּקְרָא אֶת־נַעֲרוֹ מִשְׂרָתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַח־נָא אֶת־זֹאת מֵעָלַי
 הַחוּצָה וַיַּעַל הַדֹּלֶת אַחֲרֶיהָ: 18 וְעָלֶיהָ כְּתַנַּת פָּסִים כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁנָה
 בְּנוֹת־הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלוֹת מֵעִילִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׂרָתוֹ הַחוּץ וַיַּעַל
 הַדֹּלֶת אַחֲרֶיהָ: 19 וַתִּקַּח תָּמָר אֶפֶר עַל־רֹאשָׁהּ וַכְתַּנַּת הַפָּסִים
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וַתִּלְךָ הַלֹּךְ וַזַּעֲקָה:
 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אַחִיהָ הָאֲמִינוֹן אַחִידָה הִנֵּה עִמָּךְ וְעִתָּהּ
 אַחֹתִי הַחֲרִישִׁי אַחִידָה הוּא אֶל־תְּשִׁיתִי אֶת־לִבְךָ לְדַבֵּר הִנֵּה וַתִּשָּׁב
 תָּמָר וְשִׁמְמָה בֵּית אַבְשָׁלוֹם אַחִיהָ: 21 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד: 22 וְלֹא־דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם עִם־אֲמִינוֹן
 לְמַרְעֵ וְעַד־טוֹב כִּי־שָׁנָא אַבְשָׁלוֹם אֶת־אֲמִינוֹן עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה
 אֶת תָּמָר אַחֹתוֹ: פ 23 וַיְהִי לִשְׁנַתַּיִם יָמִים וַיְהִיו גִּזְזִים לְאַבְשָׁלוֹם
 בְּבַעַל הַצּוּר אֲשֶׁר עִם־אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ:
 24 וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא גִזְזִים לַעֲבֹדָךְ יֵלְד־נָא
 הַמֶּלֶךְ וְעַבְדִּיו עִם־עֲבֹדָךְ: 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶל־בְּנֵי
 אֶל־נָא נִלְךָ כָּלְנוּ וְלֹא נִכְבֵּד עָלֶיךָ וַיִּפְרֹץ־בוּ וְלֹא־אָבָה לָלֶכֶת
 וַיְבַרְכֵהוּ: 26 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְלֹא יֵלְד־נָא אֶתְנוּ אֲמִינוֹן אַחִי וַיֹּאמֶר
 לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֵלְךָ עִמָּךְ: 27 וַיִּפְרֹץ־בוּ אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶת־
 אֲמִינוֹן וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ס 28 וַיֵּצֵאוּ אַבְשָׁלוֹם אֶת־נַעֲרָיו
 לְאֹמֶר רְאוּ נָא כְּטוֹב לִב־אֲמִינוֹן בֵּינָן וְאֹמַרְתִּי אֵלֵיכֶם הִכּוּ אֶת־אֲמִינוֹן
 וְהַמַּתֵּם אֹתוֹ אֶל־תִּירְאוּ הַלּוֹא כִּי אֲנִכִּי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ
 לְבְנֵי־חַיִל: 29 וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאֲמִינוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם
 וַיָּקְמוּ | כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פָּרְדּוֹ וַיִּנְסוּ: 30 וַיְהִי הַמָּחַ
 בַּדֶּרֶךְ וְהַשְּׁמֵעָה בָּאָה אֶל־דָּוִד לְאֹמֶר הִכָּה אַבְשָׁלוֹם אֶת־כָּל־בְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתֵר מֵהֶם אֶחָד: ס 31 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־
 בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נִצְבִים קָרְעֵי בְּגָדִים: ס
 32 וַיֵּעַן יוֹנָדָב | בֶּן־שִׁמְעֵה אַחִי־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־יֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת
 כָּל־הַנַּעֲרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמִּיתוּ כִּי־אֲמִינוֹן לָבְדּוּ מֵת כִּי־עַל־פִּי
 אַבְשָׁלוֹם הִיטָה שׁוֹמֵה מִיּוֹם עָנְתוּ אֶת תָּמָר אַחֹתוֹ: 33 וְעִתָּהּ אֶל־
 יִשָּׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ דַּבֵּר לְאֹמֶר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי־
 אִם־אֲמִינוֹן לָבְדּוּ מֵת: פ 34 וַיְבָרַח אַבְשָׁלוֹם וַיֵּשֶׂא הַנַּעַר הַצַּפָּה
 אֶת־עֵינָיו [עֵינָיו] וַיֵּרָא וְהִנֵּה עִם־רֹב הַלְכִים מִדֶּרֶךְ אַחֲרָיו מֵצַד הַהָר:
 35 וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כַּדְּבַר עַבְדְּךָ כֵּן
 הָיָה: 36 וַיְהִי | כַּכְּלֹתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם
 וַיִּבְכּוּ וְגַם־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו בָּכוּ בְּכִי גָדוֹל מְאֹד: 37 וְאַבְשָׁלוֹם
 בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תִּלְמִי בֶּן־עַמִּיחֹר [עַמִּיחֹר] מֶלֶךְ גִּשּׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ
 כָּל־הַיָּמִים: 38 וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גִּשּׁוּר וַיְהִי־שֵׁם שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים: 39 וַתִּכַּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי־נָחַם עַל־
 אֲמִינוֹן כִּי־מֵת: ס 14:1 וַיַּדַּע יוֹאָב בֶּן־צֵרִיָּה כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ
 עַל־אַבְשָׁלוֹם: 2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חַכְמָה וַיֹּאמֶר

אליה התאבלי־נא ולבשי־נא בגדי־אבל ואל־תסוכי־שמן והיית
כאשה זה ימים רבים מתאבלת על־מת: 3 ובאת אל־המלך
ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את־הדברים בפיה: 4 ותאמר
האשה התקעית אל־המלך ותפל על־אפיה ארצה ותשתחו ותאמר
הושעה המלך: 5 ויאמר לה המלך מה־לך ותאמר אבל
אשה־אלמנה אני וימת אישי: 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם
בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את־האחד וימת אתו: 7 והנה
קמה כל־המשפחה על־שפחתך ויאמרו תני | את־מכה אחיו
ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמדה גם את־היורש וכבו
את־גחלתיו אשר נשארה לבלתי שום [שים]־לאישי שם ושארית על־פני
האדמה: 8 ויאמר המלך אל־האשה לכי לביתך ואני
אצוה עליך: 9 ותאמר האשה התקועית אל־המלך עלי אדני
המלך העון ועל־בית אבי והמלך וכסאו נקי: 10 ויאמר
המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא־יסיף עוד לגעת בך:
11 ותאמר יזכר־נא המלך את־יהוה אלהיך מהרבית [מהרבית] גאל הדם
לשחת ולא ישמידו את־בני ויאמר חיי־יהוה אם־יפל משערת
בך ארצה: 12 ותאמר האשה תדבר־נא שפחתך אל־אדני המלך
דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת
על־עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב
המלך את־נדחו: 14 כי־מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא
יאספו ולא־ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו
נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל־המלך אדני את־הדבר
הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה־נא אל־המלך אולי
יעשה המלך את־דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את־
אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת־בני יחד מנחלת אלהים:
17 ותאמר שפחתך יהיה־נא דבר־אדני המלך למנוחה כי | כמלאך
האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהנה אלהיך יהי
עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל־האשה אל־נא תכחדי ממני
דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר־נא אדני המלך:
19 ויאמר המלך הניד יואב אתך בכל־זאת ותען האשה ותאמר חיי־
נפשי אדני המלך אם־אש | להמין ולהשמיל מכל אשר־דבר
אדני המלך כי־עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפני שפחתך את
כל־הדברים האלה: 20 לבעבור סבב את־פני הדבר עשה עבדך
יואב את־הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת
את־כל־אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל־יואב הנה־נא
עשיתי את־הדבר הזה ולך השב את־הנער את־אבשלום:
22 ויפל יואב אל־פניו ארצה וישתחו ויברך את־המלך ויאמר
יואב היום ידע עבדך כי־מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר־
עשה המלך את־דבר עבדו [עבדך]: 23 ויגם יואב וילך גשורה ויבא

את־אבשלום ירושלם: פ 24 ויאמר המלך יסב אל־ביתו ופני
לא יראה ניסב אבשלום אל־ביתו ופני המלך לא ראה: ס
25 וכאבשלום לא־היה איש־יפה בכל־ישראל להלל מאד מכף
רגלו ועד קדקדו לא־היה בו מום: 26 ובגלחו את־ראשו והיה
מקץ ימים ו לימים אשר יגלח כִּי־כבד עליו וגלחו ושקל את־שער
ראשו מאתים שקלים באבן המלך: 27 ויולדו לאבשלום שלושה
בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: פ
28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה:
29 וישלח אבשלום אל־יואב לשלח אתו אל־המלך ולא אבה
לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל־עבדיו
ראו חלקת יואב אל־ידי ולו־שם שערים לכו והוציתיה [והציתוה] באש
ויצתו עבדי אבשלום את־החלקה באש: פ 31 ויקם יואב
ויבא אל־אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את־
החלקה אשר־לי באש: 32 ויאמר אבשלום אל־יואב הנה שלחתי
אליך ו לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל־המלך לאמר למה באתי
מגשור טוב לי עד אני־שם ועתה אראה פני המלך ואם־יש־בי
עון והמתני: 33 ויבא יואב אל־המלך ויגד־לו ויקרא אל־אבשלום
ויבא אל־המלך וישתחו לו על־אפיו ארצה לפני המלך וישק
המלך לאבשלום: פ
15:1 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים
איש רצים לפניו: 2 והשכים אבשלום ועמד על־יד דרך השער
ויהי כל־האיש אשר־יהיה לו־ריב לבוא אל־המלך למשפט
ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי־מזה עיר אתה ויאמר מאחד
שבטי־ישראל עבדך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים
ונכחים ושמע אין־לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי־שמני
שפט בארץ ועלי יבוא כל־איש אשר־יהיה לו־ריב ומשפט
והצדקתיו: 5 והיה בקרב־איש להשתחות לו ושלח את־ידו
והחזיק לו ונשק לו: 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל־ישראל
אשר־באו למשפט אל־המלך ויגנב אבשלום את־לב אנשי
ישראל: פ 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל־
המלך אלכה נא ואשלם את־גדרי אשר־גדרתי ליהנה בחברון:
8 כי־גדר גדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם־ישיב [ישוב]
ישיבני יהנה ירושלם ועבדתי את־יהוה: 9 ויאמר־לו המלך לך
בשלום ויקם וילך חברונה: פ 10 וישלח אבשלום מרגלים
בכל־שבטי ישראל לאמר כשמעכם את־קול השפך ואמרתם
מלך אבשלום בחברון: 11 ואת־אבשלום הלכו מאתים איש
מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל־דבר: 12 וישלח
אבשלום את־אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את־
הזבחים ויהי הקשר אמן והעם הולך ורב את־אבשלום: 13 ויבא

המגיד אל־דוד לאמר הֲיֵה לִב־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם:
14 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־עַבְדָּיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וּנְבַרְכֶה
כִּי לֹא־תִהְיֶה־לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם מִהָרָו לִלְכַת פְּוִי־מִהָרָו
וְהַשְׁגָנוּ וְהַדִּיחַ עָלֵינוּ אֶת־הַרְעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי־חָרָב: 15 וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה
עַבְדֶּיךָ: 16 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת־עַשְׂרֵי
נָשִׁים פְּלִגְשִׁים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת: 17 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם בְּרַגְלָיו
וַיַּעֲמֻדוּ בֵּית־הַמֶּרְחָק: 18 וְכָל־עַבְדָּיו עֹבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרָתִי
וְכָל־הַפְּלִתִי וְכָל־הַגִּתִּים שֵׁש־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאוּ בְּרַגְלוֹ מִגֵּת
עֹבְרִים עַל־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ: 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶתִי הַגִּתִּי לְמָה תֵּלֵךְ
גַם־אִתָּה אֲתָנוּ שׁוֹב וְשָׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אִתָּה וְגַם־גִּלְהָ אִתָּה
לְמִקְוֵמָךְ: 20 תָּמוּל וּ בּוֹאֵךְ וְהַיּוֹם אֲנוּעֵךְ [וְאֲנִיעֵךְ] עִמָּנוּ לִלְכַת וְאֲנִי הוֹלֵךְ
עַל אֲשֶׁר־אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהִשָּׁב אֶת־אֲחִיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֲמַת:
21 וַיַּעַן אֶתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חִי־יִהְיֶה וְחִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־
בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם וְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אִם־לְמֹת אִם־לְחַיִּים כִּי־שָׁם
יִהְיֶה עַבְדֶּךָ: 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶתִי לֵךְ וְעֵבֵר וַיַּעֲבֵר אֶתִי הַגִּתִּי
וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטָּף אֲשֶׁר־אִתּוֹ: 23 וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל
וְכָל־הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר בְּנַחַל קִדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֹבְרִים
עַל־פְּנֵי־דָרֶךְ אֶת־הַמַּדְבָּר: 24 וְהִנֵּה גַם־צָדוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אִתּוֹ
נִשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיֵּצְקוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל
אֲבִיתָר עַד־תָּם כָּל־הָעָם לַעֲבוֹר מִן־הָעִיר: 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְצָדוֹק הִשָּׁב אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינַי יִהְיֶה
וְהִשָּׁבְנִי וְהִרְאֵנִי אִתּוֹ וְאֶת־נְוָהוּ: 26 וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חָפַצְתִּי בְךָ
הֲנִי יַעֲשֶׂה־לִּי כְּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו: 27 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
צָדוֹק הִכְהֵן הִרְוֹאֶה אִתָּה שְׁבֵה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאֲחִימֵעַץ בִּנְךָ וַיְהוֹנָתָן
בֶּן־אֲבִיתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם: 28 רְאוּ אֲנֹכִי מִתְמַהֲמָה בְּעֵבְרוֹת [בְּעֵרְבוֹת]
הַמַּדְבָּר עַד בּוֹא דָבָר מֵעִמְכֶם לְהַגִּיד לִי: 29 וַיֵּשֶׁב צָדוֹק וְאֲבִיתָר
אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: 30 וְדָוִד עָלָה בַּמַּעֲלָה
הַזֵּיתִים עָלָה וּבּוֹכָה וְרֹאשׁ לֹו חָפוּי וְהוּא הֹלֵךְ יָחַף וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָפוּי אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלָה וּבְכָה: 31 וְדָוִד הֹגִיד לֵאמֹר
אֲחִיתָפֵל בְּקִשְׁרִים עִם־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סְכַל־נָא אֶת־עֲצַת
אֲחִיתָפֵל יְהוּה: 32 וַיְהִי דָוִד בָּא עַד־הָרֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם
לְאֱלֹהִים וְהִנֵּה לְקִרְאתוֹ חוּשֵׁי הָאָרֶץ קְרוּעַ כְּתָנָתוֹ וְאֲדָמָה עַל־
רֹאשׁוֹ: 33 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אִתִּי וְהִיתָ עָלַי לְמִשְׂאָ: 34 וְאִם־
הָעִיר תֵּשׁוּב וְאִמַּרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדֶּךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֵלֶיךָ עֹבֵד
אֲבִיךָ וְאֲנִי מֵאֵז וְעַתָּה וְאֲנִי עַבְדֶּךָ וְהַפְּרַתָּה לִי אֶת עֲצַת אֲחִיתָפֵל:
35 וְהָלֹא עִמָּךְ שָׁם צָדוֹק וְאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים וְהִזֵּה כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר
הִשְׁמַעַ מִבַּיִת הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצָדוֹק וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים: 36 הִנֵּה־שָׁם
עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם אֲחִימֵעַץ לְצָדוֹק וַיְהוֹנָתָן לְאֲבִיתָר וּשְׁלַחְתֶּם בְּיָדָם

אלי כל־דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר
ואבשלם יבא ירושלם: 16:1 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא
נער מפּי־בֶשֶׁת לַקְרָאתוֹ וְצִמְד חֲמֹרִים חֲבָשִׁים וְעֲלֵיהֶם מֵאֲתִים
לֶחֶם וּמֵאָה צִמּוֹקִים וּמֵאָה קִיץ וְנָבֶל יֵיץ: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא
מִה־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמֹרִים לְבֵית־הַמֶּלֶךְ לִרְכֹּב וּלְהִלָּחֵם (וְהִלָּחֵם)
וְהַקִּיץ לֶאֱכֹל הַנְּעָרִים וְהַיֵּץ לְשִׁתּוֹת הַיַּעַף בַּמִּדְבָּר: 3 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ וַאֲיֵה בֶן־אֲדִנְיָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם
כִּי אָמַר הַיּוֹם יָשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלְכוֹת אָבִי: 4 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הִנֵּה לָךְ כָּל אֲשֶׁר לַמְּפִי־בֶשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי
אֲמֻצָּא־חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: 5 וּבָא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בַּחֹרִים
וְהִנֵּה מִשֶׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וְשִׁמוֹ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא
יָצָא יָצוּא וּמִקְלָל: 6 וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגְּבֹרִים מִיָּמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ: 7 וְכֹה־אָמַר שִׁמְעִי
בְּקַלְלוֹ צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעֵל: 8 הָשִׁיב עָלֶיךָ יְהוָה
כָּל דְּמֵי בֵּית־שָׁאוּל אֲשֶׁר מָלְכְתָּ תַּחְתּוֹ (תַּחֲתִיו) וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה
בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בֶּנְךָ וְהִנֵּךָ בְּרַעְתֶּךָ כִּי אִישׁ דְּמִים אַתָּה: 9 וַיֹּאמֶר
אַבִּישׁי בֶן־צְרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִקְלַל הַכֹּלֵב הַזֶּה אֶת־אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ אֲעַבְרֶה־נָּא וְאֶסִּירָה אֶת־רָאשָׁיו: 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־לִּי
וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי (כֹּהֵן) יִקְלַל וְכִי (כִּין) יְהוּה אָמַר לוֹ קָלַל אֶת־דָּוִד
וְמִי יֹאמֶר מִדּוֹעַ עֲשִׂיתָה כֵּן: 11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אַבִּישׁי וְאֶל־
כָּל־עַבְדָּיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר־יָצָא מִמְּעִי מִבְּקֶשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאֵף כִּי־עָתָה
בֶּן־הַיָּמִינִי הִנְחֹו לוֹ וַיִּקְלַל כִּי אָמַר־לוֹ יְהוָה: 12 אוֹלֵי יִרְאֶה יְהוָה
בְּעוֹנֵי (בְּעֵינָיִן) וְהָשִׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קָלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה: 13 וַיִּלְךְ
דָּוִד וְאַנְשָׁיו בַּדֶּרֶךְ 14 וְשִׁמְעִי הִלְךְ בְּצֹלַע הַהָר לְעַמְתּוֹ הַלּוֹךְ
וַיִּקְלַל וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים לְעַמְתּוֹ וְעַפְרָה בְּעַפְרָה: 14 וַיִּבֹא
הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עִיפִים וַיִּנְפֹּשׁ שָׁם: 15 וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־
הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאַחִיתֹפֶל אִתּוֹ: 16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא
חוּשִׁי הָאָרֶכִי רְעָה דָּוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְחִי
הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ: 17 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשִׁי זֶה חֲסִדְךָ אֶת־
רְעֶךָ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רְעֶךָ: 18 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא
כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא (לוֹן) אֶהְיֶה וְאִתּוֹ
אֲשִׁב: 19 וְהַשְּׁנִית לְמִי אֲנִי אֲעַבֵּד הַלּוֹא לְפָנָי בְּנֹו כַּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי
לְפָנָי אָבִיךָ כֵּן אֶהְיֶה לְפָנֶיךָ: 20 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־
אַחִיתֹפֶל הֲבֹו לָכֶם עֲצָה מִה־נַּעֲשֶׂה: 21 וַיֹּאמֶר אַחִיתֹפֶל אֶל־
אַבְשָׁלוֹם בּוֹא אֶל־פְּלִגְשִׁי אָבִיךָ אֲשֶׁר הִנִּיחַ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וְשָׁמַע כָּל־
יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאֲשַׁת אֶת־אָבִיךָ וְחִזְקוּ יָדַי כָּל־אֲשֶׁר אֲתָךְ: 22 וַיִּטּוּ
לְאַבְשָׁלוֹם הָאֵהֶל עַל־הַגַּג וַיִּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פְּלִגְשִׁי אָבִיו לְעֵינָי
כָּל־יִשְׂרָאֵל: 23 וְעֲצַת אַחִיתֹפֶל אֲשֶׁר יַעַן בַּיָּמִים הָהֵם כַּאֲשֶׁר
יִשְׂאֵל (אִישׁ) בְּדַבַּר הָאֱלֹהִים כֵּן כָּל־עֲצַת אַחִיתֹפֶל גַּם לְדָוִד גַּם

לַאֲבִשְׁלָם: ס 17:1 וַיֹּאמֶר אַחִיתֹּפֶל אֶל-אֲבִשְׁלָם אֲבַחֲרָה נָא
 שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ וְאֶקְוֶמָה וְאֶרְדֹּפָה אַחֲרֵי-דָוִד הַלְלִילָה:
 2 וְאָבּוֹא עָלָיו וְהוּא יִגַּע וַרְפָּה יָדָיִם וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל-הָעָם
 אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְהִכִּיתִי אֶת-הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ: 3 וְאֲשִׁיבָה כָּל-הָעָם אֵלַיךְ
 כְּשׁוֹב הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתָּה מִבְּקִשׁ כָּל-הָעָם יִהְיֶה שְׁלוֹם:
 4 וַיִּישֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָי אֲבִשְׁלָם וּבְעֵינָי כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: ס
 5 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלָם קָרָא נָא גַם לְחוֹשֵׁי הָאָרֶץ וְנִשְׁמַעָה מִה-בְּפִי
 גַם-הוּא: 6 וַיָּבֹא חוֹשֵׁי אֶל-אֲבִשְׁלָם וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלָם אֵלָיו לֵאמֹר
 כַּדָּבָר הַזֶּה דַּבֵּר אַחִיתֹּפֶל הִנְעִשָׂה אֶת-דְּבָרֹךְ אִם-אֵין אִתָּה דְבָר:
 ס 7 וַיֹּאמֶר חוֹשֵׁי אֶל-אֲבִשְׁלָם לֹא-טוֹבָה הַעֲצָה אֲשֶׁר-יַעַן
 אַחִיתֹּפֶל בַּפֶּעַם הַזֹּאת: 8 וַיֹּאמֶר חוֹשֵׁי אִתָּה יָדַעְתָּ אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-
 אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹרִים הֵמָּה וּמְרִי נִפְשׁ הֵמָּה כַּדָּב שְׂכֹל בַּשָּׂדֶה וְאָבִיךָ
 אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יֵלֵךְ אֶת-הָעָם: 9 הִנֵּה עִתָּה הוּא-נֹחֵבֵא בְּאֶחָת
 הַפְּחָתִים אוֹ בְּאֶחָד הַמְּקוֹמֹת וְהִזָּה כִּנְפֹל בָּהֶם בַּתְּחִלָּה וְשָׁמַע
 הַשְּׁמַע וַיֹּאמֶר הִיְתָה מִגִּפָּה בָּעַם אֲשֶׁר אַחֲרַי אֲבִשְׁלָם: 10 וְהוּא גַם-
 בֶּן-חַיִל אֲשֶׁר לָבֹו כָּלֵב הָאָרֶץ הַמַּס יָמַס כִּי-יָדַע כָּל-יִשְׂרָאֵל כִּי-
 גִבּוֹר אָבִיךָ וּבְנֵי-חַיִל אֲשֶׁר אִתּוֹ: 11 כִּי יַעֲצֹתִי הָאֶסְפָּה יֶאֱסֹף עָלֶיךָ
 כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע כַּחוֹל אֲשֶׁר-עַל-הַיָּם לָרֹב וּפְגִיךָ
 הַלְכִים בַּקֶּרֶב: 12 וּבֵאֵנוּ אֵלָיו בְּאֶחָת [בְּאֶחָד] הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁם
 וְנַחֲנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטַּל עַל-הָאֲדָמָה וְלֹא-נֹתֵר בּוֹ וּבְכָל-
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ גַּם-אֶחָד: 13 וְאִם-אֶל-עִיר יֶאֱסֹף וְהִשִּׂיאוּ כָּל-
 יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסָחֲבֵנוּ אֹתוֹ עַד-הַנִּחַל עַד אֲשֶׁר-
 לֹא-נִמְצְאוּ שָׁם גַּם-צָרוֹר: פ 14 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלָם וְכָל-אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוֹשֵׁי הָאָרֶץ מֵעֲצַת אַחִיתֹּפֶל וַיְהִנֶה צִוָּה לְהַפֵּר
 אֶת-עֲצַת אַחִיתֹּפֶל הַטוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיא יְהוָה אֶל-אֲבִשְׁלָם אֶת-
 הָרָעָה: ס 15 וַיֹּאמֶר חוֹשֵׁי אֶל-צְדוֹק וְאֶל-אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים
 כְּזֹאת וְכֹזֶאת יַעַן אַחִיתֹּפֶל אֶת-אֲבִשְׁלָם וְאֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזֶאת
 וְכֹזֶאת יַעֲצֹתִי אָנִי: 16 וְעִתָּה שְׁלַחוּ מִהֵרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל-
 תֵּלֵךְ הַלְלִילָה בְּעַרְבוֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עֲבוֹר תַּעֲבוֹר פֶּן יִבְלַע לְמַלְךְךָ
 וְלְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ: 17 וַיְהוֹנָתָן וְאֲחִימֵעַץ עַמְדִים בְּעֵין-רֹגֶל
 וְהִלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ לְמַלְךְךָ דָּוִד כִּי לֹא
 יוֹכְלוּ לְהִרְאוֹת לָבוֹא הָעִירָה: 18 וַיֵּרָא אֹתָם נֶעַר וַיִּגִּד לַאֲבִשְׁלָם
 וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֵרָה וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּית-אִישׁ בְּבַחוּרִים וְלוֹ בְּאֵר
 בַּחֲצֵרוֹ וַיִּרְדּוּ שָׁם: 19 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת-הַמָּסַךְ עַל-פְּנֵי
 הַבְּאֵר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרַפּוֹת וְלֹא נֹדַע דְּבָר: 20 וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי
 אֲבִשְׁלָם אֶל-הָאִשָּׁה הַבֵּיתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיךָ אַחִימֵעַץ וַיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר
 לָהֶם הָאִשָּׁה עָבְרוּ מִיְכַל הַמַּיִם וַיִּבְקְשׂוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיָּשִׁבוּ יְרוּשָׁלָּם:
 ס 21 וַיְהִי אַחֲרָי לְכַתֵּם וַיַּעֲלוּ מִהַבְּאֵר וַיֵּלְכוּ וַיִּגְדּוּ לְמַלְךְךָ דָּוִד
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-דָּוִד קוּמוּ וְעֲבְרוּ מִהֵרָה אֶת-הַמַּיִם כִּי-כָכָה יַעַן עָלֵיכֶם

אחיתפל: 22 ויקם דוד וכל־העם אשר אתו ויעברו את־הירדן
עד־אור הבקר עד־אחד לא נעדר אשר לא עבר את־הירדן:
23 ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את־חמור ויקם
וילך אל־ביתו אל־עירו ויצו אל־ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר
אביו: ס 24 ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את־הירדן הוא
וכל־איש ישראל עמו: 25 ואת־עמשא שם אבשלם תחת יואב
על־הצבא ועמשא בן־איש ושמו יתרא הישראלי אשר־בא אל־
אביגל בת־נחש אחות צרויה אם יואב: 26 ויחן ישראל ואבשלם
ארץ הגלעד: ס 27 ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן־נחש
מרבת בני־עמון ומכיר בן־עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי
מרגלים: 28 משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי
ופול ועדשים וקלי: 29 ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו
לדוד ולעם אשר־אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא
במדבר: 18:1 ויפקד דוד את־העם אשר אתו וישם עליהם שרי
אלפים ושרי מאות: 2 וישלח דוד את־העם השלשית ביד־יואב
והשלשית ביד אבישי בן־צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי
הגתי ס ויאמר המלך אל־העם יצא יצא גם־אני עמכם:
3 ויאמר העם לא תצא כי אם־נס ננוס לא־ישימו אלינו לב ואם־
ימתו חצינו לא־ישימו אלינו לב כי־עתה כמנו עשרה אלפים
ועתה טוב כִּי־תהיה לנו מעיר לעזיר [לעזור]: ס 4 ויאמר אליהם
המלך אשר־יטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל־יד השער
וכל־העם יצאו למאות ולאלפים: 5 ויצו המלך את־יואב ואת־
אבישי ואת־אתי לאמר לאט־לי לנער לאבשלום וכל־העם שמעו
בצות המלך את־כל־השרים על־דבר אבשלום: 6 ויצא העם
השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: 7 וינגפו
שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי־שם המגפה גדולה ביום
ההוא עשרים אלף: 8 ותהי־שם המלחמה נפצית [נפצת] על־פני כל־
הארץ וירב הניער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא:
9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על־הפרד ויבא
הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחנק ראשו באלה ויתן בין
השמים ובין הארץ והפרד אשר־תחתיו עבר: 10 וירא איש אחד
ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את־אבשלם תלוי באלה: 11 ויאמר
יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדיע לא־הכיתו שם ארצה
ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת: 12 ויאמר האיש אל־יואב
ולא [ולוא] אנכי שקל על־כפי אלף כסף לא־אשלח ידי אל־בן־
המלך כי באונינו צנה המלך אתך ואת־אבישי ואת־אתי לאמר
שמרו־מי בנער באבשלום: 13 אז־עשיתי בנפשו [בנפשי] שקר וכל־
דבר לא־יכחד מן־המלך ואתה תתיצב מנגד: 14 ויאמר יואב
לא־כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב

אֲבִשְׁלוֹם עוֹדְנוּ חַי בְּלֵב הָאֱלֹהִים: 15 וַיִּסְבוּ עֶשְׂרֵה נְעָרִים נְשֵׂאֵי כָלִי
יֹאָב וַיִּכּוּ אֶת־אֲבִשְׁלוֹם וַיְמִיתֵהוּ: 16 וַיִּתְקַע יֹאָב בַּשֶּׁפֶר וַיֵּשֶׁב הָעָם
מִרְדֵּף אַחֲרַי יִשְׂרָאֵל כִּי־חָשַׁךְ יֹאָב אֶת־הָעָם: 17 וַיִּקְחוּ אֶת־
אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשְׁלִיכוּ אֹתוֹ בַּיַּעַר אֶל־הַפֶּחַת הַגָּדוֹל וַיִּצְבּוּ עָלָיו גִּל־
אֲבָנִים גָּדוֹל מְאֹד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ לְאֵהָלוֹ [לְאֵהָלָיו]: 18
וְאֲבִשְׁלוֹם לָקַח וַיִּצְבּוּ לוֹ בַּחַיּוֹ [בַּחַיּוֹ] אֶת־מִצְבֵּת אֲשֶׁר בַּעֲמֻקַּת־הַמֶּלֶךְ כִּי
אָמַר אֵין־לִי בֶן בַּעֲבוּר הַזְּכִיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לְמִצְבֵּת עַל־שְׁמוֹ וַיִּקְרָא
לָהּ יַד אֲבִשְׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 19

19 וְאַחִימֵעַץ בֶּן־צְדוֹק אָמַר אֲרוּצָה נָא וְאַבְשָׂרָה אֶת־הַמֶּלֶךְ
כִּי־שִׁפְטוּ יְהוָה מִיַּד אֲבִיו: 20 וַיֹּאמֶר לוֹ יֹאָב לֹא אִישׁ בַּשָּׂרָה אַתָּה
הַיּוֹם הַזֶּה וּבַשָּׂרָה בַּיּוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תִבְשָׂר כִּי־עַל [עַל־]וּכְפֹן בֶּן־
הַמֶּלֶךְ מָת: 21 וַיֹּאמֶר יֹאָב לְכוּשֵׁי לֶךְ הַגֵּד לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה
וַיִּשְׁתַּחוּ כוּשֵׁי לְיֹאָב וַיֵּרֶץ: 22 וַיִּסֹּף עוֹד אַחִימֵעַץ בֶּן־צְדוֹק וַיֹּאמֶר
אֶל־יֹאָב וַיְהִי מָה אֲרָצָה־נָא גַם־אֲנִי אַחֲרַי הַכוּשֵׁי וַיֹּאמֶר יֹאָב
לְמַה־זֶּה אַתָּה רֵץ בְּנִי וּלְמָה אֵין־בַּשּׂוֹרָה מִצָּאתָ: 23 וַיְהִי־מָה
אֲרוּץ וַיֹּאמֶר לוֹ רוּץ וַיֵּרֶץ אַחִימֵעַץ בֶּן־צְדוֹק וַיַּעֲבֵר אֶת־הַכוּשֵׁי:
24 וְדוֹד יוֹשֵׁב בֵּין־שְׁנֵי הַשָּׁעָרִים וַיִּלֶךְ הַצָּפָה אֶל־גֵּג הַשַּׁעַר אֶל־
הַחוּמָה וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ רֵץ לְבָדוֹ: 25 וַיִּקְרָא הַצָּפָה
וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם־לְבָדוֹ בַּשּׂוֹרָה בָּפִיו וַיִּלֶךְ הַלּוֹךְ
וַיִּקְרָב: 26 וַיֵּרָא הַצָּפָה אִישׁ אַחֵר רֵץ וַיִּקְרָא הַצָּפָה אֶל־הַשַּׁעַר
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִישׁ רֵץ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם־זֶה מִבְּשָׂר: 27 וַיֹּאמֶר
הַצָּפָה אֲנִי רָאִיתִי אֶת־מְרוּצַת הַרְאֲשׁוֹן כַּמְרַצַּת אַחִימֵעַץ בֶּן־צְדוֹק
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִישׁ־טוֹב זֶה וְאֶל־בַּשּׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא: 28 וַיִּקְרָא
אַחִימֵעַץ וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחוּ לְמֶלֶךְ לְאַפְיוֹ אֲרָצָה
19:1 וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר סָגַר אֶת־הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר־
נִשְׂאוּ אֶת־יָדָם בְּאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: 29 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם לְנֶעַר
לְאֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַחִימֵעַץ רָאִיתִי הַהֲמוֹן הַגָּדוֹל לְשַׁלַּח אֶת־עַבְד
הַמֶּלֶךְ יֹאָב וְאֶת־עַבְדְּךָ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה: 30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סֹב
הַתִּיצֵב כֹּה וַיִּסֹּב וַיַּעֲמֵד: 31 וְהִנֵּה הַכוּשֵׁי בָּא וַיֹּאמֶר הַכוּשֵׁי וְתִבְשָׂר
אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־שִׁפְטֶךָ יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל־הַקָּמִים עָלֶיךָ: 32

32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הַכוּשֵׁי הַשְׁלוֹם לְנֶעַר לְאֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכוּשֵׁי
יְהִיו כְּנֶעַר אֲבִי אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ וְכָל אֲשֶׁר־קָמוּ עָלֶיךָ לְרַעָה: 33
19:1 וַיִּרְגְּזוּ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל־עַלִּית הַשַּׁעַר וַיִּבְדֵּךְ וְכֹה אָמַר בְּלִכְתּוֹ
בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי אֲבִשְׁלוֹם מִי־יָתֵן מוֹתִי אֲנִי תַחַתֶּיךָ אֲבִשְׁלוֹם
בְּנֵי בְנֵי: 2 וַיִּגַּד לְיֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בָּכָה וַיִּתְאַבֵּל עַל־
אֲבִשְׁלוֹם: 3 וַתְּהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאַבְל לְכָל־הָעָם כִּי־שָׁמַע
הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֹאמֹר נַעֲצֵב הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנוֹ: 4 וַיִּתְגַּנֵּב הָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא לְבוֹא הָעִיר כֹּאֲשֶׁר יִתְגַנֵּב הָעָם הַנּוֹכְלָמִים בְּנוֹסִם
בַּמִּלְחָמָה: 5 וְהַמֶּלֶךְ לָאֵט אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל בְּנֵי

אבשלום אבשלום בני בני: ס 6 ויבא יואב אל המלך הבית
ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום
ואת נפש בניך ובנותיך ונפש נשיך ונפש פלגנשיך: 7 לאהבה את
שנאיך ולשנא את אהביך כי | הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים
כי | ידעתי היום כי לא [לן] אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר
בעיניך: 8 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהודה נשבעתי
כי אינך יוצא אם ילן איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל
הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: ס 9 ויקם המלך
וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער
ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהליו: ס
10 ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו |
מכף איבנו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ
מעל אבשלום: 11 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך: ס 12 והמלך
דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני
יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו
ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 13 אחי אתם עצמי
ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך: 14 ולעמשא
תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף
אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: 15 ויש את
לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה
וכל עבדיך: 16 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה
ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: 17 וימהר
שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה
לקראת המלך דוד: 18 ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית
שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני
המלך: 19 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב
בעינו [בעיניו] ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: 20 ויאמר
אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר הענה
עבדיך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל
לבו: 21 כי ידע עבדיך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון
לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: ס 22 ויען אבישי
בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח
יהוה: ס 23 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי
היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום
אני מלך על ישראל: 24 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע
לו המלך: ס 25 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך
ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום
לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: 26 ויהי כי בא ירושלם

לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת:
27 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי
החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך: 28 וירגל
בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה
הטוב בעיניך: 29 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות
לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנה ומה יש לי עוד
צדקה ולזעק עוד אל המלך: פ 30 ויאמר לו המלך למה
תדבר עוד דבריה אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה:
31 ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא
אדני המלך בשלום אל ביתו: ס 32 וברזלי הגלעדי ירד
מרגלים ויעבר את המלך תירדן לשלחו את בירדן ותירדן: 33 וברזלי
זקן מאד בין שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים
כי איש גדול הוא מאד: 34 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר
אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: 35 ויאמר ברזלי אל המלך
כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם: 36 בין שמנים
שנה אנכי היום האדע | בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר
אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה
יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: 37 כמעט יעבר עבדך
את תירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת:
38 ישבנא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה | עבדך
כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך:
ס 39 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את
הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: 40 ויעבר כל
העם את תירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב
למקמו: ס 41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל
עם יהודה ויעברו [העבירון] את המלך וגם חצי עם ישראל: 42 והנה כל
איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך
אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את תירדן וכל
אנשי דוד עמו: ס 43 ויען כל איש יהודה על איש ישראל
כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הנה האכול
אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו: ס 44 ויען איש
ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד
אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את
מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל: ס 20:1
נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש מיני ויתקע בשפר
ויאמר

ושם

אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי
איש לאהליו ישראל:

2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש

יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים: 3 ויבא דוד אל-
 ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים ופלגשים אשר הניח
 לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא
 ותהיינה צרות עד-יום מתן אלמנות חיות: 4 ויאמר
 המלך אל-עמשא הזעק לי את-איש יהודה שלשת ימים ואתה
 פה עמד: 5 וילך עמשא להזעיק את-יהודה ויחר [ויחר] מן-המועד
 אשר יעדו: 6 ויאמר דוד אל-אבישי עתה ירע לנו שבע
 בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדי אדניך ורדף אחריו
 פן מצא לו ערים בצרות והציל עיניו: 7 ויצאו אחריו אנשי
 יואב והכרתיו והפלתיו וכל-הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחריו
 שבע בן-בכרי: 8 הם עם-האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא
 לפניהם ויואב חגור ו מדו לבשו ועלו [ועליו] חגור חרב מצמדת על-
 מתניו בתערה והוא יצא ותפל: 9 ויאמר יואב לעמשא
 השלום אתה אחי ותחזי ימיני ויאב בזקן עמשא לנשק-לו:
 10 ועמשא לא-נשמר בחרב ו אשר ביד-יואב ויכהו בה אל-החמש
 וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו וימת 11 ויאב ואבישי אחיו
 רדף אחריו שבע בן-בכרי: 12 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר
 מי אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדוד אחריו יואב: 12 ועמשא מתגלגל
 בדם בתוך המסלה וירא האיש כי-עמד כל-העם ויסב את-
 עמשא מן-המסלה השדה וישלך עליו בנד כאשר ראה כל-הבא
 עליו ועמד: 13 כאשר הגה מן-המסלה עבר כל-איש אחריו יואב
 לרדף אחריו שבע בן-בכרי: 14 ויעבר בכל-שבטי ישראל אבלה
 ובית מעכה וכל-הגברים 15 ויקלהו [ויקלהו] ויבאו אף-אחריו:
 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל-
 העיר ותעמד בחל וכל-העם אשר את-יואב משחיתם להפיל
 החומה: 16 ותקרא אשה חכמה מן-העיר שמעו שמעו אמרו-נא
 אל-יואב קרב עד-הנה ואדברה אליך: 17 ויקרב אליה ותאמר
 האשה אתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר
 שמע אנכי: 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל
 ישאלו באבל וכן התמו: 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה
 מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: 20
 20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם-אבלע ואם-אשחית:
 21 לא-כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן-בכרי שמו נשא ידו
 במלך בדוד תנו-אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה
 אל-יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: 22 ותבוא האשה
 אל-כל-העם בחכמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-בכרי וישלכו
 אל-יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל-העיר איש לאהלו ויואב
 שב ירושלים אל-המלך: 23
 23 ויואב אל כל-הצבא ישראל ובניה בן-יהוידע על-הכרי [הכרתיו]

ועל-הפלתני: 24 ואדרם על-המס ויהושפט בן-אחילוד המזכיר:
25 ושיא [וישוא] ספר וצדוק ואביתר כהנים: 26 וגם עירא היארי הגיה
כהן לדוד: ס

21:1 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש
דוד את-פני יהוה ס ויאמר יהוה אל-שאול ואל-בית
הדמים על-אשר-המית את-הגבענים: 2 ויקרא המלך לגבענים
ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם-מיתר
האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו
לבני-ישראל ויהודה: 3 ויאמר דוד אל-הגבענים מה אעשה לכם
ובמה אכפר וברכו את-נחלת יהוה: 4 ויאמרו לו הגבענים אין-
לי [לנו] כסף וזהב עם-שאול ועם-ביתו ואין-לנו איש להמית בישראל
ויאמר מה-אתם אמרים אעשה לכם: 5 ויאמרו אל-המלך האיש
אשר כלנו ואשר דמה-לנו נשמדנו מהתיצב בכל-גבל ישראל:
6 נתן [ניתן] לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול
בחיר יהוה ס ויאמר המלך אני אתן: 7 ויחמל המלך על-
מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול על-שבעת יהוה אשר בינתם בין
דוד ובין יהונתן בן-שאול: 8 ויקח המלך את-שני בני רצפה בת-
איה אשר ילדה לשאול את-ארמני ואת-מפבשת ואת-חמשת בני
מיכל בת-שאול אשר ילדה לעדריאל בן-ברזלי המחלתי: 9 ויתנם
ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם [שבעתם] יחד
והם [והמה] המתו בימי קציר בראשנים תחלת [בתחלת] קציר שערים:
10 ותקח רצפה בת-איה את-השק ותטהו לה אל-הצור מתחלת קציר עד
נתדמים עליהם מן-השמים ולא-נתנה עוף השמים לנוח עליהם
יוםם ואת-חית השדה לילה: 11 ויגד לדוד את אשר-עשתה
רצפה בת-איה פלגש שאול: 12 וילך דוד ויקח את-עצמות
שאול ואת-עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם
מרחב בית-שן אשר תלום [תלאום] שם [שמה] הפלשתים [פלשתים] ביום
הכות פלשתים את-שאול בגלבע: 13 ויעל משם את-עצמות שאול ואת-
עצמות יהונתן בנו ויאספו את-עצמות המוקעים: 14 ויקברו את-
עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו
ויעשו כל אשר-צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי-כן: פ
15 ותהי-עוד מלחמה לפלשתים את-ישראל וירד דוד ועבדיו
עמו וילחמו את-פלשתים ויעף דוד: 16 וישבו [וישבין] בנב אשר | בילידי
הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה
ויאמר להכות את-דוד: 17 ויעזר לו אבישי בן-צרויה ויך את-
הפלשתי וימיתו אז נשבעו אנשי-דוד לו לאמר לא-תצא עוד
אתנו למלחמה ולא תכבה את-נר ישראל: פ 18 ויהי אחרי-
כן ותהי-עוד המלחמה בגוב עם-פלשתים אז הכה סבכי החשתי
את-סף אשר בילדי הרפה: פ 19 ותהי-עוד המלחמה בגוב

- עם-פֿלשתיים וַיָּךְ אֶלְחָנָן בֶּן-יַעֲרִי אֲרָגִים בֵּית הַלְחָמִי אֵת גְּלִית
הַגְּתִי וְעֵץ חֲנִיתוֹ כַּמְנוֹר אֲרָגִים: ס 20 וַתְּהִי-עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת
וַיְהִי אִישׁ מִדִּין [מְדוּן] וְאַצְבָּעַת יָדוֹ וְאַצְבָּעוֹת רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם-הוּא יָלַד לְהַרְפָּה: ז 21 וַיַּחַרֵף אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּכְהוּ
יְהוֹנָתָן בֶּן-שֹׁמְעַי [שֹׁמְעָה] אַחֵי דָוִד: ח 22 אֶת-אַרְבַּעַת אֱלֹהֵי יִלְדוּ
לְהַרְפָּה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בַיַּד-דָּוִד וּבַיַּד עֲבָדָיו: ט פ
22:1 וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַזֶּה
יְהוָה אַתּוֹ מִכָּף כָּל-אֵיבָיו וּמִכָּף שְׂאוֹל: י 2 וַיֹּאמֶר
יְהוָה סְלַעִי וּמִצַּדְתִּי וּמִפְּלִטִי-לִי: יא 3 אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחְסֵה-בּוֹ
מִגְּזֵי וְקַרְןֵי יְשׁוּעֵי מִשְׁגָּבֵי וּמְנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחְסֵי הַשְּׁעָנִי:
יב 4 מִהַלֵּל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֵיבֵי אוֹשַׁע:
יג 5 כִּי אֶפְפָּנִי מִשְׁבְּרֵי-מוֹת נַחֲלִי בַלְיַעַל יִבְעַתְנִי:
יד 6 חֲבַלֵי שְׂאוֹל סָבְנֵי קַדְמֹנִי מִקְשֵׁי-מוֹת:
יז 7 בְּצַר-לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל-אֱלֹהֵי אֶקְרָא
וַיִּשְׁמַע מִהִיכָלֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִי בְּאֲזָנָיו:
יח 8 [וַתִּגַּעֲשׂ] [וַתִּגַּעֲשׂ] וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וַיִּתְגַּעֲשׂוּ כִּי-חָרָה
לו:
יט 9 עָלָה עֵשֶׁן בְּאִפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכַל גַּחְלִים בָּעֵרוּ מִמֶּנּוּ:
כ 10 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וְעַרְפֶּל תַּחַת רַגְלָיו:
כא 11 וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוֹב וַיַּעַף וַיֵּרָא עַל-כְּנֹפֵי-רוּחַ:
כב 12 וַיֵּשֶׁת חֶשֶׁךְ סָבִיבִתָּיו סִכּוֹת חֲשֵׁר־תַּמִּים עָבִי שְׁחָקִים:
כג 13 מִנְּגֵה נִגְדוּ בָּעֵרוּ גַחְלֵי-אֵשׁ:
כד 14 יִרְעַם מִן-שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ:
כה 15 וַיִּשְׁלַח חֲצִיִּם וַיִּפְּצֵם בְּרֶקַע [וַיִּהָמֵם] [וַיִּהָמֵם]:
כו 16 וַיִּרְאוּ אֶפְקֵי יָם וַיְגִלּוּ מִסְדּוֹת תְּבַל
בְּנִעֲרַת יְהוָה מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אָפּוֹ:
כז 17 יִשְׁלַח מִמְרוֹם יְקַחְנִי יְמִשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים:
כח 18 יִצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי עֹז מִשְׁנֵאֵי כִּי אֶמְצֹ מִמֶּנִּי:
כט 19 יְקַדְמֵנִי בַּיּוֹם אֵיִדִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעַן לִי:
ל 20 וַיֵּצֵא לְמַרְחָב אֶתִּי יַחְלִצֵנִי כִּי-חָפֵץ בִּי:
לא 21 יִגְמֹלֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיקְתִּי כִּבְרַת יָדַי יִשִּׁיב לִי:
לב 22 כִּי שָׁמַרְתִּי דַרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵי:
לג 23 כִּי כָל-מִשְׁפָּטוֹ [מִשְׁפָּטָיו] לִנְגִדִי וְחַקְתִּיו לֹא-אֶסּוֹר מִמֶּנּוּ:
לד 24 וְאֵהִיָּה תַמִּים לוֹ וְאַשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי:
לה 25 וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצַדִּיקְתִּי כִּבְרֵי לִנְגִד עֵינָיו:
לו 26 עִם-חֲסִיד תִּתְחַסֵּד עִם-גְּבוּר תַמִּים תִּתְמָם:
לז 27 עִם-נֹבֵר תִּתְבַּר וְעִם-עֲקֹשׁ תִּתְפַּל:
לח 28 וְאֶת-עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל-רַמִּים תִּשְׁפִּיל:
לט 29 כִּי-אֶתְּהַ נִירֵי יְהוָה וַיְהוָה יִגִּיעַ חֶשֶׁכִּי:

- 30 כִּי בָכָה אֲרוּץ גְדוּד בְּאֱלֹהֵי אֲדֹלְג־שׁוּר:
 31 הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה
 מְגִן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:
 32 כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ:
 33 הָאֵל מְעוּזֵי חַיִּל וַיִּתֵּר תָּמִים דְּרָכּוֹ [דְּרָכָיו]:
 34 מְשׁוּהַ רַגְלָיו [רַגְלָיו] כְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמַדְנִי:
 35 מִלֵּמַד יָדִי לַמִּלְחָמָה וְנַחַת קִשְׁת־נְחוּשָׁה זָרַעְתִּי:
 36 וַתִּתֶּן־לִי מְגִן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי:
 37 תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַּחְתָּנִי וְלֹא מַעַדּוֹ קִרְסְלִי:
 38 אֲרַדְּפָה אִיבֵי וְאֲשְׁמִידֵם וְלֹא אֲשׁוּב עַד־כְּלוֹתֵם:
 39 וְאֹכְלֵם וְאִמְחָצֵם וְלֹא יִקְוֹמוּן [יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלִי]:
 40 וַתּוֹרֵנִי חַיִּל לַמִּלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַּחְתָּנִי:
 41 וְאִיבֵי תַּתָּה לִי עֶרְף מְשֻׁנְאֵי וְאִצְמִיתֵם:
 42 יִשְׁעוּ וְאִין מְשִׁיעַ אֵל־יְהוָה וְלֹא עֵנָם:
 43 וְאֲשַׁחֲקֵם כַּעֲפַר־אֲרֶץ כְּשִׁיטְחוּצוֹת אֲדָקָם אֲרַקְעֵם:
 44 וַתִּפְּלֹטְנִי מִרִּיבֵי עַמִּי
 תִּשְׁמַרְנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא־יָדַעְתִּי יַעֲבַדְנִי:
 45 בְּנִי נִכְר יִתְכַחֲשׁוּ־לִי לְשִׁמוּעַ אֲזִין יִשְׁמְעוּ לִי:
 46 בְּנִי נִכְר יִבְלוּ וַיִּחַגְרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵם:
 47 חִי־יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי וַיִּרֵם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי:
 48 הָאֵל הִנְתֵּן נִקְמַת לִי וּמִוֹרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי:
 49 וּמוֹצִיאֵי מֵאִיבֵי וּמִקַּמִּי תִרְוַמְנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצִּילְנִי:
 50 עַל־כֵּן אֹדְדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֶךָ אֲזַמֵּר:
 51 מִגְדִּיל [מִגְדֹּל] יְשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וַעֲשֵׂה־חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ
 לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד־עוֹלָם:

23:1 וְאֵלֶּה דְבָרֵי דָוִד הָאֲחֵרִימִים

- נֶאֱמַר דָּוִד בֶּן־יִשִׁי וְנֶאֱמַר הַגִּבֹּר הַקָּם עַל
 מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנֹעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל:
 2 רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר־בִּי וּמִלְּתוֹ עַל־לְשׁוֹנִי:
 3 אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דְבַר צוּר יִשְׂרָאֵל
 מוֹשֵׁל בְּאָדָם צָדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים:
 4 וּכְאוּר בִּקְר יִזְרַח־שֶׁמֶשׁ בִּקְר לֹא עָבוֹת
 מִנְּגַה מִמַּטֵּר דֶּשֶׁא מֵאֲרֶץ:
 5 כִּי־לֹא־כֵן בֵּיתִי עִם־אֵל כִּי בְרִית עוֹלָם שָׁם לִי
 עֶרוּכָה בְּכָל וְשִׁמְרָה
 כִּי־כָל־יִשְׁעֵי וְכָל־חַפְּצֵי כִּי־לֹא יִצְמִיחַ:
 6 וּבְלִיַּעַל כְּקוֹץ מִנֶּד כְּלָתֵם כִּי־לֹא בִיד יִקְחוּ:
 7 וְאִישׁ יִגַּע בָּהֶם יִמְלֹא בְרוֹז וְעֵץ חֲגִית
 וּבָאֵשׁ שָׂרוּף יִשְׂרָפוּ בַשַּׁבָּת: פ

8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני | ראש השלשי
 הוא עדינו העצנו [העצני] על-שמנה מאות חלל בפעם אחד [אחת]:
 ס 9 ואחרו [ואחריו] אלעזר בן-דדי [דדו] בן-אחתי בשלשה גברים
 [הגברים] עם-דוד בחרפם בפלשתים ואספושם למלחמה ויעלו איש
 ישראל: 10 הוא קם ויך בפלשתים עד | כייגעה ידו ותדבק ידו
 אל-החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו
 אך-לפשת: ס 11 ואחריו שמא בן-אנא הררי ויאספו פלשתים
 לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני
 פלשתים: 12 ויתיצב בתוך-החלקה ויצילה ויך את-פלשתים
 ויעש יהוה תשועה גדולה: ס 13 וירדו שלשים [שלשה] מהשלשים
 ראש ויבאו אל-קציר אל-דוד אל-מערת עדלם וחיית פלשתים
 חנה בעמק רפאים: 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית
 לחם: 15 ויתהאזה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית-לחם אשר
 בשער: 16 ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים
 מבאר בית-לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולא אבה
 לשתותם ויסך אתם ליהוה: 17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי
 זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה
 עשו שלשת הגברים: ס 18 ואבישי אחי | יואב בן-צרויה הוא
 ראש השלשי [השלשה] והוא עורר את-חניתו על-שלש מאות חלל ולו-
 שם בשלשה: 19 מן-השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד-
 השלשה לא-בא: ס 20 ובניהו בן-יהוידע בן-איש-חי [חיל] רב-
 פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה
 את-האריה [הארי] בתוך הבאר ביום השלג: 21 והוא-הכה את-איש
 מצרי אשר [איש] מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגול את-
 החנית מיד המצרי ויחרגהו בחניתו: 22 אלה עשה בניהו בן-
 יהוידע ולו-שם בשלשה הגברים: 23 מן-השלשים נכבד ואל-
 השלשה לא-בא וישמהו דוד אל-משמעתו: ס 24 עשה-
 אל אחי-יואב בשלשים אלחנן בן-דדו בית לחם: 25 שמה
 החרדי אליקא החרדי: ס 26 חלץ הפלטי עירא בן-עקש
 התקועי: ס 27 אביעזר הענתתי מבני החשתי: ס
 28 צלמון האחחי מהרי הנטפתי: ס 29 חלב בן-בענה הנטפתי
 ס אתי בן-ריבי מגבעת בני בנימן: ס 30 בניהו פרעתני
 הדי מנחלי געש: ס 31 אבי-עלבון הערבתי עזמות הברחמי:
 ס 32 אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן: ס 33 שמה
 החררי אחיאם בן-שרר האררי: ס 34 אליפלט בן-אחסבי
 בן-המעכתי אליעם בן-אחיתפל הגלני: ס 35 חצרו [חצרון] הכרמלי
 פערי הארבי: ס 36 יגאל בן-נתן מצבה בני הגדי: ס
 37 צלק העמני ס נחרי הבארתי נשאי [נשא] כלי יואב בן-צרויה:
 ס 38 עירא היתרי גרב היתרי: ס 39 אוריה החתי כל

של שים ושבעה: פ

24:1 ויִסַּף אֶף־יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּת אֶת־דָּוִד בָּהֶם
לֵאמֹר לֵךְ מִנָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבֵב
שֶׁר־הַחֵיל אֲשֶׁר־אִתּוֹ שׁוּט־נָא בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר
שָׁבַע וּפְקֹדוּ אֶת־הָעָם וַיַּדְעֹתִי אֶת מִסְפַּר הָעָם: 3 וַיֹּאמֶר
יֹאבֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֶף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָעָם כְּהֵם וּכְהֵם מֵאֵה
פְּעָמִים וְעַיִנִי אֲדַנִּי־הַמֶּלֶךְ רֵאוֹת וְאֲדַנִּי הַמֶּלֶךְ לָמָּה חִפְּזָךְ בַּדָּבָר
הַזֶּה: 4 וַיַּחֲזֹק דַּבַּר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבֵב וְעַל שָׂרֵי הַחֵיל וַיֵּצֵא יֹאבֵב
וּשְׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל: 5 וַיַּעֲבְרוּ
אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בְּעַרְוֵעַר יְמִין הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל הַגָּד
וְאֶל־יַעֲזָר: 6 וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדִים וְאֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ
דָּנָה יַעֲן וְסָבִיב אֶל־צִידוֹן: 7 וַיָּבֹאוּ מִבְּצֵר־צֹר וְכָל־עַרְי הַחֲוִי
וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שָׁבַע: 8 וַיִּשְׁטוּ בְּכָל־הָאֶרֶץ
וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תְּשַׁעַה חֲדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלַם: 9 וַיִּתֵּן יֹאבֵב
אֶת־מִסְפַּר מִפְּקֹד־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף
אִישׁ־חֵיל שְׁלֹף חָרֹב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ: 10 וַיֵּךְ
לִב־דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרֵי־כֵן סָפַר אֶת־הָעָם 11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
יְהוָה חֲטָאתִי מֵאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר־נָא אֶת־עַוְוֹן
עַבְדֶּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מֵאֵד: 12 וַיִּקַּם דָּוִד בַּבֹּקֶר פ' וַדְּבַר־
יְהוָה הָיָה אֵלָיו וַיִּגַּד הַנְּבִיא חֲזֵה דָוִד לֵאמֹר: 12 הַלֹּוֹךְ וּדְבַרְתָּ אֶל־
דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ אֲנֹכִי נוֹטֵל עֲלֶיךָ בַּחֲרֹלֶךְ אַחַת־מֵהֶם
וְאֶעֱשֶׂה לָּךְ: 13 וַיָּבֹא־גַד אֶל־דָּוִד וַיַּגִּד־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הַתְּבֹוא לָךְ
שִׁבְעֵי שָׁנִים וְרַעֲב וְבָאֶרְצֶךָ אִם־שִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים נִסַּף לִפְנֵי־צָרֶיךָ
וְהוּא רַדְפָּךָ וְאִם־הַיּוֹת שְׁלֹשֶׁת יָמִים דַּבֵּר בְּאֶרְצֶךָ עַתָּה דַע וּרְאֵה
מִה־אֲשִׁיב שְׁלָחִי דָבָר: 14 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גַּד צֹר־לִי מֵאֵד
נִפְלֵה־נָא בִּיד־יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמוֹ [רַחֲמִיּוֹן] וּבִיד־אָדָם אֶל־אֶפְלָה: 15 וַיִּתֵּן
יְהוָה דָּבָר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבֹּקֶר וְעַד־עֵת מוֹעֵד וַיָּמַת מִן־הָעָם מִדָּן
וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ: 16 וַיִּשְׁלַח יְדוֹ הַמֶּלֶךְ אֶל־יְרוּשָׁלַם
לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנְחַם יְהוָה אֶל־הַרְעָה וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁחֵת בָּעָם
רַב עַתָּה תִּרְפָּךְ יָדֶךָ וּמִלֶּאךָ יְהוָה תִּלְּיָה עִם־גֵּרֵן הָאוֹרֶנְהָ [הָאֲרוֹנָה] הַיְבֹסִי:
17 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה בְּרֵאוֹתוֹ וְאֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּכָה
בָּעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי חֲטָאתִי וְאֲנֹכִי הַעֲוִיתִי וְאֵלֵה הַצֹּאֵן מִה עָשׂוּ
תְּהִי נָא יְדֶךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי: 18 וַיָּבֹא־גַד אֶל־דָּוִד בַּיּוֹם
הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקָם לִיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגֵרֵן אֲרֻנָּה [אֲרוֹנָה] הַיְבֹסִי:
19 וַיַּעַל דָּוִד כַּדְּבַר־גַּד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 20 וַיִּשְׁקֵף אֲרוֹנָה וַיֵּרָא
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרוֹנָה וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ
אֲפִיו אֶרְצָה: 21 וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה מִדּוּעַ בָּא אֲדַנִּי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְקִנּוֹת מַעֲמֶךָ אֶת־הַגֵּרֵן לְבָנוֹת מִזְבֵּחַ לִיהוָה וְתַעֲצֹר
הַמִּגְפָּה מֵעַל הָעָם: 22 וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל־דָּוִד יָקַח וַיַּעַל אֲדַנִּי

הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו [בְּעֵינָיו] רָאָה הַבָּקָר לְעֹלָה וְהַמְרֻגִים וְכָלִי הַבָּקָר
לְעֹצִים: 23 הַכֹּל נָתַן אֶרְוֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ ס וַיֹּאמֶר אֶרְוֹנָה
אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ: 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶרְוֹנָה לֹא
כִּי־קָנֹו אֶקְנֶה מֵאוֹתֶךָ בַּמַּחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עֹלֹת
חֹמֶם וַיִּקֶן דָּוִד אֶת־הַגֵּרֶן וְאֶת־הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים: 25 וַיִּבֶן
שֵׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֶר יְהוָה לְאַרְצָן
וַתַּעֲזֹר הַמַּגִּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: